

IV.—DEMAND FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR
THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER : We have two hours for Demands for Grants for further expenditure for the year 1959-60. Shall we have general discussion for one hour and one hour for voting?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Let there be general discussion for one hour and forty-five minutes and then voting.

MR. SPEAKER : I made only a suggestion to the House.

SRI P. S. CHINNADURAI : Let us have more time for general discussion. One hour is not sufficient.

MR. SPEAKER : We have allotted two hours for this and two hours for the Forest Demand. The two hours set apart for the discussion of the supplementary statement of expenditure can be divided according to the wishes of hon. Members. I suggested one hour for general discussion and one hour for voting on demands and the Hon. Leader of the House said 'one hour and forty-five minutes for general discussion'. What is the opinion of the hon. Leader of the Opposition?

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I have no objection to any course, Sir.

MR. SPEAKER : So, one hour and forty-five minutes for general discussion and fifteen minutes for voting.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அதிகப்படியான திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டி அடிப்படையில், அதிகப்படியாக ஆகக்கூடிய செலவினங்களுக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு வழக்கத்திற்கு அதிகமான கோரிக்கைகளைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். 39 கோடி ரூபாய்க்குமேல்

MR. SPEAKER : How long will the Hon. Minister take to reply to the general discussion? Will half an hour do?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Fifteen minutes will do, Sir.

MR. SPEAKER : Then we have one and a half hours for the general discussion. I think the Hon. the Leader of the Opposition wants to speak in the end. He wants fifteen minutes. I would ask hon. Member to limit their speeches to 10 minutes. (Interruption.)

SRI M. KALYANASUNDARAM : இவ்வளவு அதிகமாக யிருப்பதற்கு ஆரம்ப உரையிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் சில சமாதானங்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்ட வேலைகள் அதிகரித்திருக்கும் காரணத்தினால், வருஷ ஆரம்பத்திலே போட்ட மதிப்பீடுகள் சரியில்லை

• 23rd March 1960] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்பதுதான் இந்த சமாதானத்தினுடைய அர்த்தம். திட்டச் செலவுகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அம்மாதிரி ஆரம்பத்திலேயே மதிப்பீடுகளைச் சரியாகக் கணிக்க முடியவில்லையென்றால், அந்தச் சமாதானம் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆனால், மூலதனச் செலவுகள் மட்டுமல்ல, இவ்வளவு அதிகமாக ஆயிரப்பது. ரெவினியூ கணக்கில் பார்த்தாலும், கல்வி, சிறைச்சாலை போன்று மாமூலாக இருக்கும் ரெவினியூ இனங்களில்கூட, கோடிக்கணக்கில் அதிகமாகச் செலவிடவேண்டிய காரணம் என்ன? ஜில்லா போர்டுகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய மான்யத் தொகைகளைக் கணக்கிடுவதிலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்க முடியாத செலவ்னங்களா இவைகள் எல்லாம் என்று பார்க்கும்போது, அந்தச் சமாதானம் அவ்வளவு பொருத்தமானதாக இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். திட்டம் அபிவிருத்தி அடைய அடைய, குற்றங்கள் பெருகும் என்று சொன்னார்களே போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் அது போன்றே, திட்டம் அபிவிருத்தி அடைய அடைய மதிப்பீடு போடுவதில்கூட, கோளாறு அதிகரிக்குமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது, இந்த உபரி மான்யத்திற்கு வந்திருக்கும் யோசனைகள் நான் பார்க்கும்போது. இந்த அளவுக்குத் தராதம்மியம் ஏற்படாதவாறு பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிதி இலாகாவுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கும் நாம் தெரிவிக்கக் கடன்பட்டிருக்கிறோம் என்பது நான் நினைத்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, சில முக்கியமான பிரச்சனைகளையும் இந்தச் சபையில் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, நாம் போட்ட பாசனத் திட்டங்களில் பரம்பிக்ஞளம்--ஆனியாறு திட்டம் முக்கியமானது. எல்லோரும் ஆவலாக எதிர்பார்க்கக் கூடியது. அதற்காக இந்தக் கோரிக்கையில் காட்டப்பட்டிருக்கும் தொகை கிட்டத்தட்ட 37 லட்சம் ரூபாய். இந்தச் செலவு என்னவென்று பார்த்தால், சாமான்கள் (ஸ்டோர்ஸ்), வாங்குவதற்காகத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர, வேறு திட்ட வேலைகளுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்தத் திட்டம்?

SRI M. KALYANASUNDARAM : பரம்பிக்ஞளம்-ஆனியாறு திட்டம். பத்திரிகையில் வரும் செய்தியைப் பார்த்தால், நமக்கு இதைப்பற்றி கொஞ்சம் கவலை ஏற்பட ரேரிடுகின்றது. கேரள அரசாங்கத்திற்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் இடையே உள்ள வத்தியாசத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்பதல்ல என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தப் பிரச்சனை சுமுகமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். அந்த ராஜ்யத்திலே யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இந்த ராஜ்யத்தில் யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும் சரி, இந்தத் தகராறு சுமுகமாகத் தீர்ச்சப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். 25-ந் தேதி குந்தூர்த் திட்டத்தை ஆரம்பித்த பையத்தற்கு மட்டும் மதிப்பீடுகளை மீட்டும் மந்திரி வரசுடியுடைய மயத்திலேயே பரம்பிக்ஞளம் ஆனியாறுத் திட்டத்தையும் ஆரம்பித்து வைப்பதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்ததாக நான் அறிகிறேன். அப்படியிருந்தும், அது ஒத்திவைக்க நேர்ந்துள்ளது. அது ஒத்திவைக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? சில விவரங்கள் சம்பந்தமாக இரு அரசாங்கங்களின் இடையே இன்னும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்க இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். விவரங்கள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில்தான் அபிப்பிராய பேதம் இருக்கிறது, ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை என்று சொன்னால், திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கக்கூடியதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? அதைக்கூட ஒத்திவைக்கவேண்டியதன் காரணமென்ன? அந்த அபிப்பிராய பேதம் அடிப்படையானதா என்றே நாம் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று தான் நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு கேரள அரசாங்கம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1960]

ஆட்சேபித்து இருக்கவேண்டியதில்லை. ஒரு அஸ்திவாரக்கல் போடுவதென்றால், திட்ட வேலை ஆரம்பித்துவிடுவது என்பது அல்ல. அபிப்பிராய வித்தியாசங்களை பிறகு நாம் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும். அஸ்திவாரக்கல் போடுவதையே ஒத்திப்போடக்கூடிய அளவு அடிப்படையான வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் போதுமான விளக்கம் தருவார்கள் என்று நான் சித்திபார்க்கிறேன்.

இன்னும் கட்டளை, புது வாய்க்கால், புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் சம்மந்தப்பட்டமட்டில், சில தாரதம்மியங்கள் இருக்கின்றன. ஆரம்பத்திலேயே, இருக்கும் சில கிராமங்களுக்கெல்லாம்கூட பாசன வசதி செய்து கொடுக்காமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்களின் விவரங்களை நான் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகளினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இந்தக் கிராமங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுப்பது, நமக்கும் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தத்தை மீறினதாக ஆகாது. மிச்சமாக இருக்கும் தண்ணீரைத்தான் இந்த வாய்க்காலில் எடுக்கிறோம் என்று திரும்பத் திரும்ப அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், வாய்க்கால் வெட்டிய பிறகும், சில கிராமங்களைப் புறக்கணிப்பது சரியல்ல. அவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்வதற்குள்ள நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று யோசனை கூறுகின்றேன்.

அத்துடன் கூட, மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் நமக்கும் ஏன் இந்தத் தப்பு அபிப்பிராயம் நீடித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 1924-ம் வருஷத்திலே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை நாம் மீறிவிடுவதாக அவர்கள் குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீறுவதாக இப்பொழுது முதன்முதலாக சமீபத்தில் தான் நம்முடைய மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மைசூர் அரசாங்கத்தான் அந்த ஒப்பந்தத்தை மீறி மேலே அணைகள் போட்டு காவிரித் தண்ணீர் வருவதைக் குறைக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுவருவதாக முதன் முதலாக இந்தச் சபை முன்பாக ஏழு வருகாலத்திற்குப்பின் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழு வருஷ காலமாக சென்னை அரசாங்கம் ஒப்பந்தத்தை மீறுவதாக மைசூர் அரசாங்கத்தில் பொறுப்புள்ளவர்கள் குற்றம் சாட்டிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், மைசூர் அரசாங்கம் அதை மீறக்கூடிய செயலை இந்தச் சபைமுன் இதுவரை சொல்லாமல், வெளியேயும் தெரியப்படுத்தாமல், முதன்முதலில் இப்பொழுது தெரிவிக்கவேண்டுமானால், அதற்குக் காரணமென்ன? அதற்காக என்ன தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது? இரண்டு அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் சந்தித்துப் பேசி, ஓரளவு தப்பிப் பிராயங்களை நீக்கி, காவிரியில் வரும் நீர் விண்காதுபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். திருச்சி ஜில்லா, தஞ்சை ஜில்லா போன்ற இடங்களுக்கும், சேலம் ஜில்லாவில்கூட புதிய கால்வாய்கள் வெட்டவேண்டுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. திருச்செங்கோட்டுக்கு எப்படி எப்படித் தண்ணீர் போகும் என்றுகூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் தமாஷாகப் பேசினார்கள். திருச்செங்கோட்டுக்குக்கூட தண்ணீர் போவதற்கு வசதி உண்டு. புதுக்கோட்டைக்குப் போகவேண்டிய வசதி உண்டு என்று நம்முடைய இலாகா இன்ஜினீர்கள் அபிப்பிராயம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். செலவு வேண்டுமானால் கூட ஆகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு 6 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு வறண்ட பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக 6 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதென்றால் அது ஒரு பெரிய செலவாகாது அதைப் பொருட்படுத்தாமல், தண்ணீர் அங்கே எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால், இதற்கெல்லாம் மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் இடையே இருக்கும் தப்பிப் பிராயங்கள்தான் காரணம் என்றால் அது வேறு விஷயம். அந்தத் தப்பிப்பிராயங்களைப் போக்க நாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்தத் தப்பு அபிப்பிராயங்களைக் போக்க நடவடிக்கை எடுத்து திருச்சி

23rd March 1960]

[Sri M. Kalyanasundaram]

ஜில்லாவிலும் சேலம் ஜில்லாவிலும் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கும் இந்தப் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குந்தா திட்டத்திற்காக நமக்கு கனடியன் அரசாங்கத்தின் உதவி, இயந்திரங்கள் எல்லாம் கிடைக்கப்பட்டு வெகு துரிதமாக வேலை நடந்து, திட்டமிட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே, அந்தத் திட்டம் முடிவுறுவதைக் காண நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதே சமயத்தில், திட்டம் வேகமாக நடைபெறவேண்டுமென்றால் கூட, தொழிலாளர்களை அளவோடு கசக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வெற்றி பெறவேண்டுமானால், அதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருப்பவர்கள் தொழிலாளிகள். அதிகாரிகள் அவர்கள் திட்டம் போடுவதினாலோ, அவர்கள் கனடாவுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் ஒடிப்போய் வருவதினாலோ திட்டங்களெல்லாம் துரிதமாக நடந்துவிடுகின்றன என்று சில அதிகாரிகள் நினைத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். தொழிலாளிகள், தாங்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறோமே, தங்களுக்குப் போதுமான சம்பள வசதி இதெல்லாம் கிடக்கவில்லையே என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த முரண்பாட்டைத் தீர்க்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். துரதிருஷ்டசமமாக, இப்பொழுது சீப் இன்ஜினீராக இருப்பவர்கள் பேசக்கூடிய பேச்சு, அவர் எடுக்கக்கூடிய சில நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும், ஆத்திரத்தை உண்டாக்குகின்றன. அதன் காரணமாகத்தான் மின்சார இலாக்காவிலே வேலை செய்யக்கூடிய கிட்டத்தட்ட 50,000 தொழிலாளர்களுக்கும் மனக் குழப்பம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள்பால் நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை என்ன, தொழிலாளர்கள்பால் நம்முடைய சர்க்கார் என்ன கொள்கையை அனுஷ்டிக்க விரும்புகிறது, அமைச்சர்கள் சட்ட சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி தொழிலாளர்களைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக்கூட புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய மனோபாவம் இல்லாதவர் “சீப்” இன்ஜினீராக இருக்கிறார். அவர் சீப் இன்ஜினியர் என்ற முறையில் எவ்வளவு திறமைசாலி என்பதைப்பற்றி நான் அபிப்பிராயம் கூற தகுதியில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் கூறவேண்டும். ஆனால் அவர் தொழிலாளிகளை நடத்தக்கூடிய மனோபாவம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. முதலாளிகளுக்குக்கூட அப்பேற்பட்ட மனோபாவம் இருக்காது. கீழ்த் தரமான முறையில் தொழிலாளர்கள் நடத்தப்படுகிறார்கள். அரசியல் தலைவர்களை வைத்து மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். “தொழிற் சங்கத்தின் நிர்வாகியா, இவனை ஏன் இங்கு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்” என்று தொழிலாளியும் வைத்துக்கொண்டு சூப்பரெண்டெண்டிஷ் என்ஜினியரையும் வைத்துக்கொண்டு “இவனை வெறும் டிரான்ஸ்பார்மர் இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு மாற்றுவீர்கள். அங்கே அவன் தொழிற் சங்க வேலை செய்யும்” என்று ஆத்திரமூட்டக்கூடிய நிலையில் பேசுகிறார். அரசியல் பிரச்சினையை கொண்டுவந்து புகுத்துகிறார். தொழிலாளர்களைப் பார்த்து “சீன எல்லைக்கு போகிறதானே” என்று கிண்டலாக சீப் இன்ஜினியர் பேசுகிறார். இத்தனை ரூபாய் செலவு செய்யக்கூடிய இலாகாவிலே தொழிலாளர்களைப் பார்த்து ஏன் இப்படி சீப் இன்ஜினியர் ஆத்திரமூட்டக்கூடிய நிலையில் பேச வேண்டும்? இதனால் தொழிலாளர்கள் ஆத்திரம் அடைந்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய குந்தகங்களுக்கு இடம் கொடுப்பது அவசியம்தானா? சீப் இன்ஜினியர் அவர்களுக்கு இது விஷயத்தில் புத்தி சொல்ல மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவகாசம் இல்லையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். குந்தா திட்டம் பூர்த்தி அடையக்கூடிய சமயத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கேள்வி நேரத்தின்போது விளக்கினார். போதுமான தண்ணீர் இல்லை. இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்ய 25-ம் தேதி எப்படியாவது திறப்பு விழா நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. ஒரு நீர் ஓடை விலிருந்து நீர் தேக்கத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவரப்படுகிறது. அந்தத் தண்ணீர் 10 மணி நேரத்திற்குத்தான் போதுமானதாக இருக்கும். பிரதம மந்திரி ஆரம்பித்து வைத்த பிறகு 10 மணி நேரத்திற்குத்தான் மின்னின் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். பிறகு அதை நிறுத்திவைக்கவேண்டி

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1960 °]

யிருக்கும். இந்த வருஷமும் கோடை காலத்தில் மின்சார “கட்” ஏற்படலாம் என்ற அபாயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக சற்றறிக்கைகளும் ஏற்கனவே விடப்பட்டிருக்கின்றன. வீடு கட்டி கிரஹப் பிரவேசம் செய்வதற்கு முதலிலேயே வெள்ளை அடித்து, பெயிண்டு அடித்து எல்லா வேலைகளையும் செய்து கொண்டதான் போகவேண்டுமென்பதில்லை. வீட்டிற்குள் போய் குடியிருந்துகொண்டு பிறகு மற்ற வேலைகளையும் செய்துகொள்ளலாம். நான் அதைக்கூட குறையாக சொல்லவில்லை. அதிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கிறேன். நிறைவேற்றவேண்டும். சம்பளம், மற்ற விஷயங்களைப்பற்றிய கோரிக்கைகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. லேபர் கமிஷனர் முன்பு சில கோரிக்கைகள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. லேபர் மினிஸ்டர் கூட சில கோரிக்கைகள் சரியானவை என்று என்னிடம் பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மின்சார இலாகா அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் தெரியவில்லை. முதல் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறேன். “பிரதம மந்திரி அவர்கள் திறப்பு விழா நடத்த இருப்பதன் காரணமாக நீங்கள் இதை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பயமுறுத்துகிறீர்களா” என்று சொன்னார்கள். அவர்களை பயமுறுத்துவதற்கு நாங்கள் யார்? அவர்களைத் தடுத்ததான் போலீஸ், துப்பாக்கி எல்லாம் இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பயமுறுத்த முடியுமா? அம்மாதிரி பயமுறுத்தும் எண்ணமும் எனக்கு இல்லை. (குறுக்கிடு) சிறைச்சாலையான் இருக்கிறது. யாராவது கிளர்ச்சி செய்தால் உடனே ஜெயிலில் பிடித்து போட்டுவிடுவீர்கள். கல், மண் போட்பால் உடனே பிடித்து ஜெயிலில் போடுவீர்கள். உங்கள் துப்பாக்கிக்கு எதிராக நாங்கள் எப்படி வெறும் கல், மண்ணை வைத்து சண்டை போட முடியும்? அந்த மாதிரி சண்டை போடும் எண்ணமும் எங்களுக்கு இல்லை. விவசாயிகள் நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள் ரத்தத்தைக் சிந்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படவேண்டும். நான்கட்டும், என்னைச் சார்ந்திருக்கிற தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாகட்டும் “பிரதம மந்திரி அவர்கள் நடத்தப் போகும் ஆரம்ப விழா வெற்றிகரமாக நடக்கட்டும். அதன் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். 30-ம் தேதி வரை கோரிக்கைகளை ஒத்திப் போடுங்கள்” என்றுதான் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறோம். அமைதியாக இருக்கவேண்டுமென்றுதான் தொழிற்சங்கங்கள் யோசனை கூறியிருக்கின்றன. முதல் மந்திரி மாதிரி நானும் பேச ஆரம்பிக்கவில்லை. அவர்கள் மாதிரி நான் பேச ஆரம்பித்தால், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் பேச ஆரம்பித்தால், ஆரம்ப விழா வெற்றிகரமாக நடைபெறுமா? அந்த அளவுக்கு தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடிய சக்தி தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கும், அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இடையே சில தகராறு இருக்கிறது, அமைச்சர் தவறு செய்த காரணத்தினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு குந்தகம் ஏற்படக் கூடாது, ஆரம்ப விழாவுக்கு குந்தகம் ஏற்படக்கூடாது என்ற பெருந்தன்மையோடுதான் தொழிலாளர்கள் நடந்துகொள்ளுவார்கள். திறப்பு விழா நடக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி தொழிலாளர்கள் கேட்ப தாவது, நாம் கொடுப்பதாவது என்ற போலி கவரவம் கூடாது. திறப்பு விழா முடிந்த பிறகாவது தொழிலாளிகளின் கோரிக்கைகளை அனுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டும். திறப்பு விழா முடிந்ததும் 1,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் போகக்கூடாது. எவ்வளவோ புதிய திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கிறோம். அந்தப் புதிய திட்டங்களில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும் என்பதற்கு உறுதிமொழிதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அம்மாதிரி உறுதி மொழி கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விரும்பவில்லை, அதிகாரிகள் விரும்பவில்லை, லேபர் கமிஷனர் விரும்பவில்லை. சர்க்கார் முதலாளிகளையும்விட பிற்போக்கான கொள்கையையும்; மனோபாவத்தையும் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. முதலாளிகளை கட்டுப்படுத்தும் சர்க்காரே இப்படி செய்தால், முதலாளிகள் சர்க்காரைப் பார்த்து காப்பி அடித்து, இதைவிட மோசமான மனோபாவத்தைக் காட்டுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd March 1960 [Sri M. Kalyanasundaram]

இந்த உபமான்யக் கோரிக்கைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களைப் பற்றி குறை சொல்லுவதாக அர்த்தம் இல்லை. திட்டங்கள் இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். ஆனால், மதிப்பீடு போடக்கூடிய காலத்தில் சரியாக மதிப்பீடு போட வேண்டுமென்பதை கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1959-60-ம் ஆண்டுக்கு உப மான்யக் கோரிக்கை இது மூன்றாவது முறையாக சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. மூன்றாவது முறையாக ஏறத்தாழ 40 கோடி ரூபாய்க்கு உபமான்யம் கோரப்படுகிறது. ஒரே ஆண்டிலே அதிகமாக செலவிடப்பட்ட தொகைக்காக வேண்டி இந்த மூன்று தடவை சமர்ப்பிக்கப் பட்ட உபமான்யக் கோரிக்கையின் தொகையைப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது. போலீஸ் மான்யத்திற்கு வேண்டி ரூபாய் 2,66,800 சென்னை நகரத்திற்காகவும், ஜில்லாக்களுக்காக ரூபாய் 5,02,300 முனிசிபல் தேர்தல் சம்பந்தமாக போலீஸ்காரர்களுக்காக டி. ஏ. பில்லுக்காக கோரப் பட்டிருக்கிறது. முனிசிபல் தேர்தல்கள் நடந்து ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டு காலம் ஆகிறது. ஒரு ஆண்டு காலம் வரையில் போலீஸ்காரர்களுக்கு டி. ஏ. கொடுக்காமல், இப்பொழுது இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் மான்யம் கொடுவதற்கு பதிலாக, செப்டம்பர் மாதம் வைக்கப்பட்ட உபமான்யக் கோரிக்கையில் இதைச் சேர்த்திருந்தால் அவர்களுக்கு முன்கூட்டியே டி. ஏ. கொடுத்திருக்கலாம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக “பைர் ஸர்வீஸ்” டிபார்ட்மெண்டுக்காக வேண்டி “டர்ன் டேபிள் லாடருக்காக” 2,25,000 கண்டிஷனென்ஸி பண்டி லிருந்து அட்வான்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு அவசரமானதா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அதைக் கொஞ்சம் தள்ளிப் போடக்கூடாது? அதை ஏன் இப்பொழுது கொண்டுவந்துள்ள 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் சேர்த்திருக்கக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்திற்காக வேண்டி கண்டிஷ்னென்ஸி பண்டிலிருந்து ரூபாய் 31,700 அட்வான்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு அவசரமான தேவையா? ஏறத்தாழ 20,000 பேர்களுக்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் கீழ் அறுவை செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி இந்த மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏன் இவ்வளவு அவசரமாக புத்த வேண்டும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். வேண்டுமானால் 1960-61-ம் ஆண்டு பட்ஜெட்டில் இதைச் சேர்த்திருக்கலாம். “ஸ்லோ அண்டு ஸ்டடி வின்ஸ் தி ரேஸ்” என்று சொல்லுவது போல் சிறிது சிறிதாக புத்தத்தியிருக்கலாம். அதை விடுத்து கண்டிஷனென்ஸி பண்டிலிருந்து ஏறத்தாழ ரூபாய் 31,700 நாம் செலவிடுவது அவ்வளவு உகிதம் அல்ல. அதோடுகூட கிராமப்புறங்களில் இந்தக் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை புத்தத்துவதற்காக, 207 சமுதாய நலத் திட்டப் பிளாக்குகளில், ஒவ்வொன்றிலும் 10 கிராமங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து, போர்டு உறுப்பினர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்களோ அதை டார்ஜெட் டாக வைத்து, 10 பேர்கள் உறுப்பினர்கள் இருந்தால் அந்த கிராமத்தில் 10 பேர்கள் அறுவை செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை புத்தத்துவதற்காக “டோகஸ் கிராண்டாக” ரூபாய் 100 கேட்டிருக்கிறார்கள்.

(Sri M. Jagannathan in the Chair)

இம்மாதிரி அறுவைசெய்து கொள்ளும் நபர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 30 அல்லவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டப்பிட்டு, அந்தப் பொறுப்பை ஊராட்சி மன்றங்களே முதலில் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு மற்ற செலவுகளுக்காக பணம் இல்லாதபொழுது அவர்கள் இதற்காக முதலில் செலவழித்துவிட்டு பிறகு சர்க்காரிடம் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடம் அதற்கு வேண்டிய

[Sri S. M. Annamalai]

[23rd March 1960]

பணத்தை சர்க்கார் முன்கூட்டியே கொடுத்துவிட்டால், பஞ்சாயத்து போர்டு அறுவை செய்துகொண்டவர்களுக்கு அப்பொழுதே அதை கொடுத்துவிடலாம் என்ற ஆலோசனையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1959-60-ல் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ரிபேட்டுக் காக சுமார் 81 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1958-59-ல் கொடுக்க வேண்டிய பாக்கிக்காக ஏறத்தாழ ரூபாய் 64 லட்சம் ரிபேட் தொகைக்காக வேண்டியிருந்தது. மீதியுள்ள ரூபாய் 16.81 லட்சம். இந்த சப்ளிமெண்டரி டிமான்டில் ரூபாய் 18 லட்சம் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆக சென்ற ஆண்டு ரிபேட் தொகை சுமார் ரூபாய் 34 லட்சம். ஆகவே ஆண்டுக்கு ஆண்டு இந்த ரிபேட் தொகையானது குறைந்து வருகிறது. இதற்கு மாற்றுத் திட்டமாக அம்பர் சர்க்கா மாடல் செண்டர்கள் 28 வீவ் செண்டர்கள் ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,400 நெசவாளர்களுக்கு அம்பர் சர்க்காவில் பயிர்ச்சி யளிப்பதற்கு திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்படியே ஆண்டுக்கு ஆண்டு ரிபேட்டை குறைத்துக் கொண்டே வந்து, கைத்தறியை நசுக்குவது என்பது தான் சர்க்காரின் உத்தேசமா? இதுதான் சர்க்கார் கொள்கையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இல்லையென்றால், ரிபேட் தொகை குறைந்து கொண்டே வருவதற்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரம்பிக்குளத் திட்டம் பற்றி. இந்தத் திட்டத்திற்காக இந்த சப்ளிமெண்டரி டிமான்டில் பணம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற செப்டம்பரில் உபமான்யம் ரூபாய் 55 லட்சம் கோரி அதில் கேரள சர்க்கார் ஒத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கேரளா சட்டமன்றத்திலே கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் தோரணையைப் பார்த்தால், சென்னை சர்க்காரின் செல்வாக்கை உபயோகித்து மத்திய சர்க்கார் எஞ்சினியரைக் கொண்டு ஏதோ சாதகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேரள சர்க்கார் ஒரு சப்ளிமெண்டும் செய்துக் கொள்ளவில்லை யென்று சொல்லப்படுகிறது; இவையெல்லாம், பத்திரிகைகளில் வரும்போது, பொது மக்களுக்கு பீதியாக இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு விளக்கம் தரவேண்டியது அவசியம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். அதனை இந்திய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்பித்து வைப்பதாக இருந்ததும் ரத்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணம் என்னவென்று சர்க்கார் விளக்கம் தரவேண்டிய அவசியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சர்வே அண்டு செட்டில்மெண்டில் மிகத் தாமதம் ஆகிறது. சமுதாய நலத்திட்டப் பகுதிகளில் இனம் நிலங்களை சர்வே செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறோம். ஆனால் அதில் பலவிதமான தாமதங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால், அங்குள்ள மக்கள் சமுதாய நலத்திட்டத்தின் பலனை அடையலாம் என்றால், செட்டில்மெண்ட் ஆகாததால், பட்டா செய்து கொடுக்கப்படாததால், கடன்களும் பெறமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் 36-ம் ஆண்டு இனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 1936-ம் ஆண்டு இனங்களை எடுத்துக்கொள்ள மசோதா கொண்டுவந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று சொல்லி யிருந்தபோதிலும், இதுவரையில், மசோதா தயாரித்து சட்ட மன்றத்திற்கு வரவில்லை. பல கிராமங்கள் பட்டா பெறாமல், சர்க்கார் கொடுக்கும் கடன் களையும் வாங்க முடியாமல், மிகமிக அவதிப் படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மசோதாவை உடனடியாக சட்டமன்றத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையானது மூன்றாவது முறையாக நம் நிதியமைச்சரவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பும் இரண்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஒரே ஆண்டிலேயே மூன்று உபமானியக் கோரிக்கைகளை சமர்ப்பித்து இருப்பது, மிகத் திறமையாகத் திட்டமிட்டு, ஒழுங்காகச்

23rd March 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

செலவினங்களைச் செய்திருப்பதற்கு அறிகுறியாகாது. உண்மையிலேயே சரியாகத் திட்டமிடவில்லை, செலவுகள் சரியானபடி கண்காணிக்கப்படவில்லை, அந்தந்த செலவினங்கள், அந்தந்தக் காலகட்டத்திலே ஏற்படும் காரியங்களைப் பொருத்து நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதையே காட்டுகிறது, எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் பல செலவினங்கள் ஒவ்வொரு இலாகாவிலும் பொதுவாக அதிகப்படியான நாபர்கள் ஊழியர்கள், நியமிக்கப்பட்டது பற்றியதே. ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது நான் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறேன். அரசாங்கம் சிக்கனம் செய்வதாகச் சொல்லி, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக உபமான்யக் கோரிக்கைகள் மூலமும், பட்ஜெட்டில் அதிகமாக ஒதுக்கியும், வரவு செலவு திட்டம் சமர்ப்பிக்கும் போதும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இதற்கொரு விளக்கமும் காணோம். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை எடுத்துக்கொண்டாலும், எந்த இலாகாவிலும், அடிஷனல் ஸ்டாப் மூலமான அதிகச் செலவினங்களே. ஒவ்வொரு இலாகாவிலும், அதிகப்படியான ஊழியர்களை புதிய புதிய பதவிகளை ஏற்படுத்துவதால், இந்த அரசாங்கம் நிர்வாகத் துறையில் சிக்கனம் செய்ய முடியவில்லை. அப்படியானால், எந்த வகையில் சிக்கனம் செய்யப் போகிறார்கள் என்று கனம் நிதியமைச்சரவர்கள் பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பரம்பிக்குளத்திட்ட சம்பந்தமாக, பத்திரிகைச் செய்திகள் பிரகாரம், நம் அரசாங்கம் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டுவதாக இருந்தார்கள், ஏதோ காரணம் பற்றி அது தாமதப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. பத்திரிகைச் செய்திகளையும், கேரள ராச்சிய சட்டசபையில் கேள்விகளுக்குப் பதில் அளித்திருப்பதையும் வைத்துப் பார்த்தால், இரண்டு ராச்சிய எஞ்ஜினியர்களும் உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்யாமல், பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் தாமதமாகிறது தெரிகிறது. இரு ராச்சிய அரசாங்கங்களும் உடன்பாட்டை அடைந்து அவர்கள் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டியது அவசியம். நம் ராச்சியம் அஸ்திவாரக் கல் நாட்டு ஏற்பாடுகள் செய்த காலத்தில் கேரளா ராச்சியத் தையும் கலந்து கொண்டார்களா என்பதைச் சொன்னால், உண்மையற்ற பிரசாரங்களுக்கு இடமில்லாமல் போகும். அம்மாதிரி உண்மையற்ற பிரசாரங்களைத் தவிரக் நம் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கேரள ராச்சியம் என்ன நிலையில் இருக்கிறது? அஸ்திவாரக் கல் நாட்டு விழா சம்பந்தமாக அவர்கள் என்ன நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் நம் ராச்சிய சபையிலே ஒரு அறிக்கை மூலம் தெரிவித்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், கேரள கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரண்டு அரசாங்கமும் தங்கள் எஞ்ஜினியர்களைக் கொண்டு மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து, கேரள சர்க்கார் உடன்படக்கூடிய ஒத்துக் கொள்ளக் கூடிய உடன்பாட்டைக் காணவேண்டும். இன்றேல், பெரும் கிளர்ச்சி செய்வோம் என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கவுன்சில் தீர்மானம் போட்டு அந்த சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷயத்திலும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தான் தடை செய்கிறது என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக இருக்கிறது. இரண்டு சர்க்கார் எஞ்ஜினியர்களும் ஏற்கெனவே டில்லியில் ஒத்துக் கொண்டு ஏற்றுக்கொண்டு இப்பொழுது பின்னுக்குப் போகக்கூடிய நிலையிருக்கிறதா? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யானாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, அதைக் கிளர்ச்சியைத் தொடங்குவதாக இருந்தால், எஞ்ஜினியர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதை கேரள சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளச் சொல்லி வற்புறுத்த வேண்டியது நம் கடமை; அதை நம் சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்களா என்று தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி பல்வகையான சந்தேகங்கள் எல்லாம் எழுகின்றன. கேரள அரசாங்கமும் நம்முடைய அரசாங்கமும் தானே பகிர்ந்துகொள்ளும் வகையிலே, இங்கு இருக்கும் நிலைமையை தெளிவாக்கும் முறையிலே மராமத்து அமைச்சர் அவர்களோ நிதி அமைச்சர் அவர்களோ, நிச்சயமாக எழுத்து மூலமாக அறிக்கை சமர்ப்பிப்பது மிகவும் நல்லது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உபமான்யக் கோரிக்கையிலே அமராவதி திட்டம் சம்பந்தமாகவும் வேறு சில வேலைகள் சம்பந்தமாகவும் பணம் தேவை என்று கேட்கப்

10-00
a.m.

[Sri P. S. Chinnadurai]

[23rd March 1960.]

படுகிறது. இந்த உபமான்ய கோரிக்கையிலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் அமராவதி திட்டத்தில் 17, 18-வது மதகு கள் அமைத்து இன்னும் சரியானபடி கிளை வாய்க்கால்களை வெட்டிவிட்டால் தாராபுரம் தாலுக்காவில் பாசன வசதி அற்று இருக்கின்ற 2,500 ஏக்கர் நிலமும் பயன்பெறும். இந்தப் பாசன வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நேரத்தில் அதைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் கடந்த பல மாதங்களாக இந்த திட்டம் தாமதப்பட்டிருக்கிறது. எதனால் தாமதப்பட்டு வருகிறது என்று தெரியவில்லை.

கிராமாந்திர குடித் தண்ணீர் திட்டத்திற்கு உபமான்ய கோரிக்கையில் சில தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமாந்திர குடிதண்ணீர் சம்பந்தமாக பல முக்கியமான பிரச்சனைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை. இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையிலாவது இது இடம் பெறுமா என்று பார்த்தேன். இது இடம் பெறவில்லை. பல்லடம், காங்கேயம் போன்ற பல முக்கியமான இடங்களில்கூட போதுமான குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை. சின்னச் சின்ன கிராமங்களிலே வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சருக்கு விருப்பம் இருக்கிறதோ இல்லையோ நமக்குத் தெரியாது. அங்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை. அதை ஏன் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய தொகுதிக்கு நானே போயிருக்கிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள குறைகளை கவனித்து இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக கவனிக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்லடம் முக்கியமான தாலுக்கா தலைநகரம், காங்கேயம் முக்கியமான நகரம். அப்படிப்பட்ட நகரங்களில் நல்ல குடி தண்ணீர் சப்ளை ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்று பல காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய தொகையை உபமான்யக் கோரிக்கையில் சேர்த்திருந்தால் இதை ஆதரிக்கக்கூடிய நிலைமை எனக்கு இருக்குமே. அதற்காக வாஸ்து செய்து கொடுத்தார்களா? வருகின்ற இந்த பட்ஜெட்டிலாவது ஒதுக்கி இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒதுக்கப்பட்டவில்லை. பல்லடம், காங்கேயம் போன்ற முக்கியமான மருதிகளுக்கு சரியான முறையில் குடி தண்ணீர் வினியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிகவும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

உபமான்யக் கோரிக்கையில் விதித்திரமான செலவைப் பார்க்கிறேன். உதகையில் இருக்கும் ராஜ்பவனில் எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் வைப்பதற்கு சில ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அங்கே வைக்கப்படும் இந்த லிப்ட் 12 மாதங்களுக்கு உபயோகப்பட்டுப்போகிறதா? இல்லையே. வருஷத்தில் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் கூட கவர்னர் பெருமான் அங்கு தங்குவது இல்லையே. அப்படியிருக்கும்போது எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் இல்லாவிட்டால் என்ன? இதற்கெல்லாம் பணம் செலவிடவேண்டுமா? பல்லடத்திற்கும் காங்கேயத்திற்கும் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் உதகையிலுள்ள ராஜ்பவனில் லிப்ட் வைப்பதற்கு 53 ஆயிரம் ரூபாய் வேண்டுமென்று எண்ணுகிறார்கள். வருஷத்திற்கு இரண்டு மாதங்கள் போவதாக வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, அதற்குள் எத்தனை தடவை கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் லிப்ட் மூலமாக போய் வருவார்கள்? இதை நன்றாக நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐம்பது, அறுபது தடவை போகலாம். இதற்காக ஏன் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்? இவ்வளவு அவசரமாக உபமான்யக் கோரிக்கை கொண்டுவிட்டு செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா? கவர்னர் பெருமான் அவர்களே அதை விரும்பி இருக்க மாட்டார்களே. நம் முடைய அமைச்சர்கள் கவர்னருக்கு ரொம்பச் சௌகரியம் பண்ணுவதாக

23rd March 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

நினைத்துக்கொண்டு அனைத்துச் செய்கிறார்கள் என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். வெளிநாட்டிலே இருந்து வருகிறவர்கள் நம்முடைய ஆடம்பரத்தைக் காட்டுவதற்காகவும் அப்படி செய்கின்றார்களோ? அப்படி யெல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர்கள் ஆடம்பரத்தை விரும்புகிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அப்படியிருக்க என் இந்த செலவு? நாம் பிறரைப் பார்த்துப் பழிக்கக்கொண்டிருக்கவேண்டாம். வேறு நல்ல பழக்கங்களை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இம்மாதிரி ஆடம்பர செலவுகளை செய்வதற்கு பதிலாக நல்ல குடிதண்ணீர் வசதியையும் ஆஸ்பத்திரி வசதிகளையும் பல்லடத்தில் ஏற்படுத்தலாம். பல்லடத்தினுள்ள ஆஸ்பத்திரியை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு டூர்த்தியாக்குங்கள் என்று பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். ஒன்றும் செய்யப் படவில்லை. அந்த ஆஸ்பத்திரியைச் சுற்றிலும் ஏராளமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வசிக்கிறார்கள். போதுமான ஆஸ்பத்திரி வசதியில்லை. தண்ணீர் வசதியும் இல்லை. கேட் டால் பனாம் இல்லை என்கிறார்கள். இந்த நிலையில் உதகையில் இருக்கும் ராஜபவனில் எலெக்ட்ரிக் லிப்ட் வைக்கிறார்கள் என்றால் என் மனம் என்ன பாடுபடும்? என்ன பாடுபடும் என்பதை நான் விளக்கிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. கனம் அமைச்சருக்கு கற்றினைத் திறன் இருக்கிறது. என்னுடைய மனம் எத்த நிலைமையில் இருக்கும் என்பதை அவர்களுடைய உணரும் திறமையையே கொண்டு தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். திட்ட செலவு சம்பந்தப்பட்டவரை, மூலத்தைச் செலவு சம்பந்தப்பட்டவரை அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் சற்று அதிகமாக இருந்தாலும்கூட நீக்கமாக வரவேற்க வேண்டிய பகுதிகள் என்று கூறி, அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை வரவேற்று, செய்யத் தவறிய விஷயங்களுக்கு நான் வருத்தத்தை தெரிவிக்கிறேன். அதிகப்படியாக ஊழியர்களை ஏற்படுத்தியிருக்கும் புதிய பதவிகளைப் பற்றிய செலவை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை, அந்தப் பகுதியை எதிர்ப்புகிறேன், என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Chairman, Sir, with regard to the Supplementary Demands placed before the House for further expenditure during the year 1959-60, I would like to make a few observations.

Before doing so, I wish to state, I am very sorry to note that the Hon. the Finance Minister is not in his seat. Even though another Hon. Minister may be here to take note of the points, still it is not the same thing as the Hon. Finance Minister himself sitting here and hearing what the Opposition Members have got to say on these various Demands. Another important thing is. . .

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Hon. the Finance Minister is attending the other House to answer questions.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Why have simultaneous sittings? Then this becomes a farce.

Another important point is that none of the officials of the Finance Department is here. Now only the Under Secretary, Finance Department, has come. Are we to take it that all these discussions and debates are taken as mere mockery? Are we simply to come and speak and take our allowances and salaries and go on crying? Are we to understand that our crying is only something like crying in the wilderness? This is a very serious matter which has to be taken into consideration by the Hon. Leader

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[23rd March 1960]

of the House. When the Hon. the Finance Minister comes and and replies to the discussions, I hope he will reply to this point also.

In regard to the Supplementary Demands I would like to say that the Governments of the pre-Independence days used to come only once before the House in a year asking for supplementary grants and that too was very rare. Now we find that the Finance Minister is coming up at every sitting of the Assembly asking for some additional grant or other. That shows that the Finance Department is not exercising proper scrutiny or check over the accounts and expenditure of the other departments. This is a very sorry state of affairs and should be considered in all seriousness. This also indicates that the Finance Department is indiscriminately sanctioning all new service scheme and also schemes which can afford to wait. I do not know what the urgency of the scheme is. I wish proper budgeting is done at least from the next year onwards. On page 21 of the Budget memorandum I find provision made for creating extra staff in the Revenue Department at the taluk level for the purpose of sanctioning loans. Now after the different Development Blocks have come into existence, I would like to know whether the Tahsildars of the Taluks have adequate work with regard to sanctioning of loans. Could they not find sufficient time to scrutinise the loan applications and disburse the amounts then and there? Is there need for creating special staff for sanctioning loans? I find some posts have already been created for the scrutiny and sanction of loans but still there is inordinate delay in sanctioning loans. And the ryots are not satisfied. As was pointed out by me the other day during the general discussion on the Budget for 1960-61 some of the loan applications have been sanctioned long after the parties have left the world. That is the position even after the creation of these Block Developments. Therefore I would like to know whether there is any need to appoint more staff for sanctioning loans. I hope Government will consider this point in all seriousness.

One of the very eminent retired I.C.S. Officer, an ex-Member of the Board of Revenue, Sri M. V. Subramaniam, was asked to go into the re-organisation of the districts and suggest ways and means to improve the administration in the best manner possible. Sir, committees and conferences are held now and then but their recommendations are put in cold storage. I do not know what has become of the recommendations of some of the important Committees.

Then, Sir, with regard to Police, allowance to the time of nearly Rs. 8 lakhs are being sanctioned. That is one important item. In this connection, reference has been made to the holding of municipal elections. When the municipal elections are going to be held, could have been foreseen. They could have foreseen all these things and included all these items in the regular budget. I do not know why the Hon. Minister should come forward now for fresh sanction, as if this is an unexpected item of expenditure.

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

Then, Sir, as regards Education, I do not know why they are spending a lot of money on education. It is, of course, a primary thing. But I want to know whether they are having a phased programme in districts, and whether they are going to have any control over these district boards which are manned by Collectors. Do they specifically ask the Collectors to spend so much money? In certain cases there is over-spending and in certain other cases there is under-spending. So, there seems to be no phased programme so far as districts are concerned. I wish that the Government should evolve a clear? out policy so far as education is concerned and see that the amount is spent properly and justifiy in areas where it is absolutely needed.

With regard to Co-operation, we find that the Government have now come forward for sanction of some additional staff. Is there any need for any additional staff especially after audit of this department has been separated from the regular department? What is the work of the Deputy Registrar now? Do they have adequate work even after the separation of the audit? That is a point for serious consideration. Further, they have now sanctioned some jeeps. Where is the necessity for jeeps in the Co-operative Departments? What is the urgency and should the Government spend so much of money over this department for the provision of jeeps? My submission is that there is absolutely no need for jeeps in this department. Even granting that there is need for jeeps, the departmental people must be asked to meet the running cost of jeeps and the Government should give them only jeeps. If they do it, there will be some control over expenditure on jeeps. That is also a point for consideration.

So far as Agriculture Department is concerned, there have been too many technical posts. There should be some decentralisation and technical officers should not be centred round in one place but should be spread over in different places. Even though they are technical persons, they should be given some more additional work by giving them additional charge of other departments. By doing so, we will be able to minimise our expenditure to some extent.

Then coming to the Industries Department, there are too many items and for want of time I do not propose to dilate upon them but I would like to mention about the Khadi Department. We hear a lot about irregular expenditure and misappropriation and so on. The Government have now appointed one of the senior-most officers to go into the accounts of this department. My submission is that there should be a monthly and periodical check-up and the expenditure should be very strictly controlled by the departmental officer or the accounts officers who will go into the whole question. By doing so, a lot of wastage could be minimised and there would not be over-spending and irregularities in the Khadi Department also can be avoided.

With regard to the Harijan Welfare Department, every time the cost of establishment is going up and even now the Govern-

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1960]

ment are now coming forward for sanction of large sums of extra expenditure. We find that the Harijan Welfare Department has not been functioning very well. There has been a lot of irregular expenditure. My submission is that the department should be decentralised. The Director of Harijan Welfare should be empowered only to sanction the amount but the Collector should be asked to distribute the money. For instance, in the matter of scholarships, we find that there is a lot of expenditure during February or March even though applications are taken up for scrutiny early in July or August, with the result the amount is not spent in time and so many candidates got disappointed. Therefore, my submission is that the Director of Harijan Welfare should be empowered only to scrutinise applications and the Collectors should be requested to go into the whole question and distribute the amount district-war. Also, I submit that there is no need for additional staff.

Regarding Road Transport, there was much discussion yesterday. I want to emphasise only one thing. We find that profit is getting reduced every year even though collections are going up, without any corresponding increase in the amenities to passengers. As I stated yesterday, I wish to repeat now also that the peak-hour problem should be looked into. Otherwise, the public may get disappointed and they may think that the Government are not competent to maintain the Transport Department well. So, when the profit is getting reduced and side by side when the expenditure is going up, it is a very serious matter which the Government should look into in all earnestness.

(Mr Speaker in the chair)

Regarding survey and settlements, progress is very slow even with some special staff. So many officers have been appointed but still the work is going on in a snail-like pace. Unless these things are pushed through as expeditiously as possible, there would not be contentment especially among the people in the ex-zamind areas. The ryots in Ex-zamin areas have applied for loans a number of years ago but they have not been given any loans with the result that they are getting disappointed.

Sir, I now come to the metric system. An officer of the rank of Collector has been appointed and he is touring the whole State. Is there any need for an officer of the rank of Collectors to go round the whole State? Of course, only four districts have taken up the introduction of this system, but I wish to know whether this has been effectively enforced and whether the regular Revenue Department with the Collector as the District Head, cannot enforce this system and whether there is any need for a Special Officer to enforce all these things?

Then, Sir, I come to establishment relating to the Labour Department. Here also, we find that the establishment is going up as in the other departments. For enforcing the Catering Establishments Act and other things, they have come forward for sanction of additional staff. I want to know whether these things

23rd March 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

cannot wait and whether the regular staff cannot do this work, just as they have been doing all these days. So, I do not see any justification for any additional staff.

So also with regard to drinking water-supply facilities. So far as water-supply to urban and rural areas are concerned, the Government should concentrate more attention on this aspect of the matter because this is a very important national problem and it should be given top priority. When we have got to spend on so many other important and urgent things like this it is not right that we should go on spending as we please. I am sure the Hon. Minister for Finance with all his experience will try to exercise some control over these things and see that proper budgeting is done.

MR. SPEAKER : I want to clarify a small point raised by the hon. the Leader of the Opposition. The Hon. the Finance Minister took my permission to go to the Upper House to answer questions at 10 o'clock. We had put in three hon. Members in the list of speakers who would participate in the general discussion. But unfortunately when the hon. Member Sri Chinnadurai finished his speech all the three hon. Members whose names were given to me were not in their seats. So the Chairman was forced to call the hon. the Leader of the Opposition to speak. If the three hon. Members who had expressed a desire to participate in the debate were in the house, they would have been called and the discussion would have continued for another half an hour, the Hon. the Finance Minister would have come back and then hon. the Leader of the Opposition would have had no compliant whatever.

My only request to the hon. Member is, hereafter when Members give their names, they should be in their seats to participate in the debate. In this case it is because they absented themselves from the House at that time, the duration of the debate was shorter than expected and the Hon. the Finance Minister who had gone to the Upper House with my permission to answer questions could not be here and the hon. the Leader of the Opposition not finding him here got a little bit upset. I don't want to blame anybody in this connection. There is still plenty of time. If the House so desires I will ask the three hon. Members who had given their names to speak only with the rider that hereafter at least hon. Members who give their names must be present in the House when their names are called. Otherwise they will not get a chance to speak. I will call other hon. Members.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, I do not know what happened between the Hon. the Speaker and the Hon. the Leader of the House. The general complaint, the talk in the lobby is this. My only submission is that if the Hon. Minister in charge is not present when the debate is going on, the Members get discouraged and they do not take interest. It might be said that some colleagues of the Hon. Minister in charge are taking note of the points made during the debate. Still that is

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [23rd March 1960,

not sufficient encouragement to hon. Members to take effective part in the discussions. That is all the submission which I wish to make.

Sir, I have been telling the Hon. the Leader of the House that it would be better that the meetings of the Council are held in the evenings so that some Members of the Assembly may have the opportunity to go and watch the proceedings there. If the meetings of the Assembly and the Council are held simultaneously, Members of either House do not get the opportunity of watching the proceedings of the other House. That is also another submission which I wish to make.

MR. SPEAKER : As I said I am explaining the circumstances that existed today, and which led to the incidents today. I am not aware of any other incident about which the hon. the Leader of the Opposition spoke. If there had been complaints in the lobby, if the hon. the Leader of the Opposition had brought them to my notice then and there, I would have looked into them or passed them on to the Hon. the Leader of the House. Regarding the other suggestion made by the hon. the Leader of the Opposition, I will pass it on to the Hon. the Chairman of the Council for his consideration because obviously I have no control over the calling of the meetings of the Council. I will convey the desire of the hon. the Leader of the Opposition to the Hon. Chairman.

I will now call Sri Shanmugham to speak.

SRI K. VINAYAKAM : On a point of order, Sir. The Chair was pleased to explain the absence of the Hon. the Finance Minister when the hon. the Leader of the Opposition was speaking. The Chair, I believe, observed that two or three hon. Members who were on the list were not in their seats and if they had been in the House the debate would have continued properly and by that time the Leader of the House would have returned and he would be there to answer or listen to the speech of the hon. the Leader of the Opposition. Sir, does it mean that the other hon. Members who are listed to speak, are less in importance compared to the hon. the Leader of the Opposition and that when the hon. the Leader of the Opposition speaks, the presence of the Hon. the Leader of the House is necessary and his presence is not necessary when the other hon. Members are on their legs? Is that the convention that we are establishing in the House?

MR. SPEAKER : The hon. Member is saying words which the Speaker never said. The Speaker made no distinction between the hon. the Leader of the Opposition and the other hon. Members of the House. The Hon. Minister must be here when any hon. Member speaks.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

MR. SPEAKER : I was only saying that hon. Members who gave their names must be in their seats when called. That applies to the hon. Member Sri Vinayakam also.

*SRI P. U. SHANMUGHAM : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மேற்கொண்டு ஆகியிருக்கிற செலவிற்காக இம்மாமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற துணை மான்யக் கோரிக்கை மீது எந்த கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதிலே நான் பொதுவாக இப்போது பேச விரும்புவது பஞ்ச நிவாரண வேலைக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பற்றிய செய்தி. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள, களம்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த அண்ணாமலை அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பல பகுதிகளில் பஞ்சம் இருப்பதாகத் தெரிவித்து, நிவாரண வேலைகளுக்காகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று இங்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். அப்போது விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கும் முறையில் நிலவரி அமைச்சராக இருக்கிற வட ஆற்காடு மாவட்ட அமைச்சர் அவர்கள், “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பஞ்சம் எங்கும் கிடையாது, வேண்டுமென்றால் நிவாரண வேலைக்குப் பணம் ஒதுக்குகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார். களம்பூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த அண்ணாமலை அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது பதிலுரை ஆற்றும்போது நிவாரண வேலைக்குப் பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக ரூ. 1,50,000 முதல் மூன்று லட்சங்களுக்குள் ஒதுக்கிய தொகையைப் பற்றி மீண்டும் இந்த மன்றத்திலே நண்பர் அண்ணாமலை புகார் கிளப்பிப் பேசினார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஒதுக்கப்பட்ட 1,50,000 ரூபாயை மந்திரியார் தொகுதியிலேயே செலவழிக்கிறார்களே தவிர, வேறு இடங்களில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அப்போது பதிலுரையாற்றும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது எங்கே பஞ்சம் இருக்கிறதோ எங்கு வேலைகளுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அங்கு தான் செலவழிக்கப்படுகிறதே தவிர, தொகுதியைப் பொறுத்து அல்ல என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை என்ன என்று கேட்டால் மற்ற தொகுதிகளில் பஞ்சம் இருந்தும் கூட, தேவை இருந்தும் கூட, வசதியில்லாத நிலையில் கிராம மக்கள் இருந்தும் கூட, பொதுவாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கென்று பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் கூட, வேறு தொகுதிகளில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அங்குள்ள வட்டா உத்தியோகஸ்தரர்கள் தங்களுடைய உத்தியோக உயர்க்கை கருதி இப்படிச் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிற தொகுதிகளில் ஒரு சல்லிக்காசும் செலவழிக்கப்படாததன் காரணம் என்ன என்பது புரியவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பகுதியிலேயே செலவு செய்தாலும் கூட, இதிலே மற்றொரு சங்கடம் இருக்கிறது என்று சர்க்காருக்குத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாக இதன் பேரில் விடப்பட்டிருக்கிற காண்டிராக்டர்கள் அத்தனையும் எந்த பி.டபிள்யூ.டி. காண்டிராக்டர்களுக்கும் விடப்படவில்லை அல்லது மைனர் இரிகேஷன் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய காண்டிராக்டர்களுக்கும் விடப்படவில்லை, தனிப்பட்ட ஆட்களுக்கு பிரியப்படி விட்டிருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை இந்த நேரத்தில் சாட்டாமல் இருக்க முடியாது. அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட தனிப்பட்ட ஆள் யார் என்று கேட்டால், என்னால் பிரிங்கமாகச் சொல்ல முடியும், மந்திரியாருடைய உறவினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறப் பாதைகள் 60 அடி அகலம் இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்க உத்திரவு இருக்கிறது. சிறு பாதைகள் 60 அடி அகலம் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இருக்க முடியாது. அறுபது அடி தேவையில்லை. அந்த உத்தரவை ரத்து செய்து 40 அடி இருந்தால் போதும் என்று மறு உத்திரவு போட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நான் இப்போது காண்டிராக்ட் பற்றிச் சொல்லிய புகாரை சர்க்கார் விசாரித்தால் என்னால் முடிந்த வரையில் சர்க்காருக்குப் புலன்கொடுக்க முடியும் என்று நம்புகிறேன். ஒரு காரியத்திற்காக பணம் ஒதுக்கும்போது ஒரு தனிப்பட்ட தொகுதியில் செலவு செய்வது முறையாகாது. அப்படி இருந்தாலும், பிற தொகுதிகளில் செலவு செய்வதில்லை என்று முடிவு எடுத்திருக்கக் கூடாது. அந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் பொறுப்பாளி அல்ல என்று அமைச்சர் சொன்னாலும் இதற்கு சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளி. பஞ்ச நிவாரணத்திற்கென்று ஒரு

[Sri P. U. Shanmugham] [23rd March 19 60]

மாவட்டத்திற்காக அதிக நிதி ஒதுக்கி குறிப்பிட்ட தொகுதியில் மட்டும் செலவு செய்திருப்பது முறையல்ல என்று கூறி எனது ஆழ்ந்த கண்டனத்தை இந்த சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, பவானி, அமராவதி, புள்ளம்பாடி, மேட்டூர் வாய்க்கால் போன்ற அனைத்தையோ அல்லது வாய்க்கால்களையோ எந்தப் பகுதியிலே கட்டினாலும் அல்லது வெட்டினாலும் அந்தப் பகுதியிலே உடனடியாக மின்சாரம் கொடுக்காமல் தடை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதன் மூலமாக அங்கு ஏற்பட வேண்டிய அபிவிருத்தி பூர்ணமாக ஏற்படுவதும் கிடையாது. ஒரு நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் பல்வேறு பூர்ணமாக அடையவேண்டுமானால், எப்போது ஒரு திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ உடனே அங்கெல்லாம் மின்சாரம் கிடைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை சர்க்கார் எந்தவிதமான தயக்கமுமில்லாமல் செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் மின்சாரம் கொடுத்தால், பிரதான கால்வாயின் தண்ணீர் போக்கு வரத்து பாதிக்குமோ என்று கொடுப்பதில்லை. கீழ் பவானித் திட்டத்தில் இதுவரையில் தடை இருந்தது. இப்போதுதான் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அமராவதி, புள்ளம்பாடி போன்ற திட்டங்களின் கீழ் வரக்கூடிய பிரதேசங்களிலும் மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதோடு இனி வரப்போகும் திட்டங்களின் கீழுள்ள பிரதேசங்களிலும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது வெட்டக்கூடிய கால்வாய்களிலும், அணைக்கட்டுத் திட்டங்களிலும் 6 மாதங்களுக்குத் தான் தண்ணீர் வருகிறது. மீதி 6 மாத காலமும் கிணற்றை நம்பித்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டும். அவர்கள் மின்சாரம் பம்புசெட்டுகளைப் பயன்படுத்தமுடியுமானால், நிச்சயமாக, வாய்க்காலில் தண்ணீர் வந்தால் எவ்வளவு விவசாயம் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு விவசாயம் செய்து உணவு தானியம் பற்றாக்குறையைப் போக்க அவர்கள் உதவுவார்கள். எனவே சர்க்கார் இதை மிக முக்கியமாகக் கருதி, அங்கே மின்சாரம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மிகத் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாசனப் பிரதேசங்களில் இன்னும் மின்சாரம் வரவில்லை. எனவே விவசாயத் துறையிலும் தொழில் துறையிலும் அது பிந்தங்கிய பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கே பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடப்பட்ட பிறகு ஒருபோதும் மின்சாரம் வருவதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது. அந்த முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காவேரியில் ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்தில், குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் மக்கள் நூற்றுக்கணக்கான பெர்மிட்டுகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குரிய பெர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெர்மிட் கிடைக்காததால் மின்சாரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதை இந்த சபையில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பல ஆண்டு காலமாகச் சொல்லிவருகிறார்கள். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கீழ் பவானிப் பிரதேசத்தில் தண்ணீர் வந்ததுடன் சில அசௌகரியங்களும் வந்திருக்கின்றன. ஒரு நன்மை வரும்போது ஒரு தீமையும் வருவது சகஜம். அதேபோல, அங்கே தண்ணீர் வந்த பிறகு, ரோடுகள் நடமாடுவதற்கும் லாயக்கில்லாமல் போய்விட்டன. கனம் நிதி அமைச்சர் கூட வந்திருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே வந்து பாலங்கள் முதலியவைகளை அவர் பார்த்துச் சென்றார் என்று நினைக்கிறேன். அங்கே ரோடுகளில் அதிகமாகத் தண்ணீர் வருகிறது. அந்த ரோடுகளைக் கடக்க முடியவில்லை. அந்த ரோடுகள் வண்டி போவதற்குக் கூட லாயக்கற்றவையாக இருக்கின்றன. இதுபற்றி எஞ்ஜினியர்களிடம் விசாரித்தால், “டெண்டர்கள் கோரினால் டெண்டர்கள் கூட வருவதில்லை. காரணம் இங்கே கூலி அதிகம் கேட்கிறார்கள். எனவே இங்கே காண்ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது” என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எனவே அங்கே அதிகமாக கூலி கொடுக்க வேண்டியிருந்தால்

[23rd March 1960] [Sri K. R. Nallasivam]

அதற்கேற்ப அதிகமான பணத்தை அப்பகுதிக்கு ஒதுக்கி அங்கே ரோடுகளை நன்றாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே எஞ்ஜினியர்கள் செய்துள்ள தவறின் காரணமாகவும் ரோடுகள் மோசமான நிலைமை அடைகின்றன. அதாவது, அவர்கள் பாலங்களில் சிறு குழாய்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். மழை வரும்போது, மழை அவைகளை அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது. அந்தக் குழாய்களை எடுத்துவிட்டு வேறு நல்ல குழாய்களைப் போடவேண்டும். அந்தக் குழாய்களைக் கம்பெனிகளுக்கே திருப்பி அனுப்ப முடியுமானால் திருப்பி அனுப்பிவிடலாம். எப்படியாவது வேறு குழாய்களைப் போட்டு அங்கே மராமத்து செய்யவேண்டும். அங்கே தண்ணீர் அதிகமாக வரும்போது மனிதர்கள் போவது மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. அங்கே நல்ல மதகுகளை வைத்தும், பாலங்களைப் புதுப்பித்தும் மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI D. S. AUTHIMOOLAM : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த உப மானிய கோரிக்கையில் கோரப்பட்டிருக்கும் தொகை ரொம்பவும் பெரிய தொகையாக இருக்கிறது. இதை ஒரு “பாட் ப்ரீவீடென்ட்” (Bad precedent) என்று கூடச் சொல்கிறார்கள். நான் அதிகமாக எதையும் கவனிக்க முடியவில்லை. இரவில் இரண்டு மணி வரையில் விழித்திருந்தேன். எவ்வே அதிகம் படிக்காவிட்டாலும் சுருக்கமாக ஒரு “கிளாஸஸ்” (glance) பார்த்ததில் சில விவரங்கள் எனக்குத் தெரிகின்றன. முக்கியமாக, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கென ஏராளமான தொகை உபமானியமாகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது. அது கிட்டத்தட்ட 84 லட்ச ரூபாய். சமுதாய நலத் திட்டத்தில் சிக்கனமான முறைகளைக் கையாள அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அத்திட்டத்தில் எத்தனையோ விதமான வீண்செலவுகள் இருக்கின்றன. (S.E.O.) எஸ்.ஈ.ஓ. என்று ஒரு போஸ்ட் இருக்கிறது. ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கர் என்று ஒரு உத்தியோகம் இருக்கிறது. இவைகளுக்குச் செய்யும் செலவுகள் எல்லாம் வீண் செலவுகள். ஒரு ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கரின் வேலைகள் என்ன என்றே திட்டவாட்டமாக இல்லை. சிலரை, பழைய காலத்துத் தியாகிகள் என்ற காரணத்தால் நியமித்து அவர்களுக்கு உதவவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக வேலை தெரியாதவர்களை யெல்லாம் ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கர்ஸாக நியமித்தால், அவர்களுடமிருந்து கண்டிப்பாக வேலை வாங்கக்கூடியவர்களாகப் பளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளும் இல்லை. இவர்கள் மாதம் 90, 100 ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு ஊரைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும் : ஒரு சமுதாய நலத் திட்ட ஆபீஸில் ஸ்டோன் (Stone deaf) டெஃப்பாக இருக்கும் ஒருவர் ஸோஷியல் வெல்பேர் ஓர்க்கராக இருக்கிறார். அவரிடம் ஆபீசர் எப்படிப் பேசுவார், அவர் எப்படி வேலை செய்வார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சில சமயங்களில் கட்சிப் பாதுகாப்பில் பணம் விரயமாகிறது. மேலும், காதி எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் என்று ஒரு போஸ்ட் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளம் பி.டி. ஒக்களின் சம்பளத்தையும் விடக் கூட 10, 20 ரூபாய் அதிகமாக இருக்குமோ என்று நினைக்கிறேன். ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸர்கள் தான் உருப்படியாக வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குமேல் காதி எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் என்று அதிகாரி ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்பின்னிங் ஆர்கனைஸர்ஸ் முதலியவர்களை பி.டி.ஒக்களை மேற்பார்வை செய்யலாம் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

மற்றப்படி, ரெவின்யூ துறையில் ஏராளமான படிச் செலவை (T. A.) நாம் பார்க்கிறோம். படிச் செலவு கிட்டத்தட்ட 3,93,100 ரூபாயாக இருக்கிறது. அதற்கு மேலே இரண்டு, மூன்று ஐடெம்களுக்கு மொத்தமாக 1,80,400 ரூபாய் என்று கண்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி இவ்வளவு அதிகமான படிச் செலவுகள் ஏன் ஏற்படுகின்றன? பச்சையான தமிழில் சொல்லப்போனால், ஆபீசர்கள் அடிக்கடி காக்காய் பிடித்து தங்களை சௌகரியமான இடங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்வதற்காகப் பெற்ற ஆர்டர்கள் என்ன விளைவாக ஏற்பட்ட படிச் செலவுகள் இவை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி

[Sri D. S. Authimoolam] [23rd March 1960]

ஜில்லாவில் சேரன்மாதேவி ஸப்-டிவிஷன் சப்-கலெக்டர் உண்டு. முன்பு பிரிட்டிஷார் ஆட்சிக் காலத்திலெல்லாம், அங்கே குறைந்த பட்சம் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறைதான் புது ஆபீசர் வருவார். எப்போதுமே ஒரு ஐ.ஸி.எஸ். ஆபீசர் இருந்து நிர்வாகம் நடத்தும் ஸப்-டிவிஷன் அது. இப்போது சுமார் மூன்று வருட காலத்திற்குள் அங்கே ஸப்-கலெக்டர்கள் வந்து விட்டனர். இப்போது அங்கே 7-வது ஸப்-கலெக்டர் இருக்கிறார். மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு புது ஸப்-கலெக்டர் வருகிறார். அங்கே டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் (Tenants Protection Act) தொடரப்பட்டுள்ள பல கேஸ்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆபீசரும் பெரிய பண்டிலாக ஆயிரம் கேஸ்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளின் கேஸ்களோ காலாகாலத்தில் பைசலாகாததால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பலதுளி பெருவெள்ளம் என்பது போல பலவிதங்களில் செய்யப்படுகும் செலவுகள் காரணமாக சர்க்காருக்கு ஏராளமான செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திறமையாகக் காரியங்கள் செய்வதற்கு, அகில இந்தியாவிலும், மற்ற ராஜ்யங்களிலும் இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் வாய்ப்புகள் அதிகம். காரணம், நல்ல திறமையான அரசாங்க அதிகாரிகள் இங்கே இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் அந்த அதி காரிகளுடைய உதவியுடன் கொஞ்சம் கவனத்துடனும், சிரத்தையுடனும் காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டால், ஆஸ்டெரிடி டிரைவி-ல் (Austerity Drive) இங்கே 10 கோடி ரூபாய்க்கு சிக்கனத்தை ஏற்படுத்தலாம். மேலும், மந்திரிகளின் சுற்றுப்பிரயாணங்களிலும் படிச் செலவுகள் ஜாஸ்தி ஆகியிருப்பதைக்காண்கிறேன். மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆபீசர்களும் கூடப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுவதால் கூடுதல் செலவாகிறது. அதோடு மந்திரிகளும் சுற்றுப்பிரயாணத்தை ஓரளவு குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மந்திரிகளுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்ய எலக்ஷன் நேரம் ஒரு வாய்ப்பாக இருக்கிறது. அந்த நேரங்களில் அந்தந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள நிலைமையையும் ஓரளவு புரிந்துகொண்டு வந்து விடலாம். அதற்கெல்லாம் எப்போது சட்டசபை கலேகிறது என்று பார்த்து, உடனே சுற்றுப்பிரயாணம் போகலாம் என்ற முறையில் சில பேர் மட்டுமே பாவம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் கொதித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்த நேரத்தில் இந்தமாதிரி லீன் செலவு செய்யக்கூடாது. ஆகவே, பொதுத் துறையில் நல்ல கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். ரெவின்யூ போர்டு ஆபீசர் எம். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சில இலாகா களைச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எது வந்தாலும் “இம்ப்ளிமென்டேஷன்” (implementation) செய்வது இல்லையென்று இருந்தால் அதில் அர்த்தமில்லை. நல்ல அரசாங்கமாக இருந்தால் நிர்வாக இயந்திரத்தில் நல்ல முறையில் பணத்தைச் செலவு செய்து திறமையான நிர்வாகத்தை, சிக்கனமாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI. V. SANKARAN : On a point of order, Sir; முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் 2 மணி வரை விழித்திருந்ததாகச் சொன்னார்கள். சீட்டு ஆடுவதற்காக விழித்திருப்பதால் அதிகப் பணந்தான் வீணாகும்.....

MR. SPEAKER : இதைப்பற்றி அவரைத் தனியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். It is not a point of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போதும், சின்னதுரை பேசிய ஒரு சிறு பகுதிக்குப் பிறகும் நான் இங்கு இல்லாமல் போனதற்காக வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் இன்னொரு சபையும் 10 மணிக்குக் கூட வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இருந்தது தான். இதிலே கூடியவரை இரண்டு சபைகளும் ஒரேகாலத்தில் கூடாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையில்தான் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். நாம் எப்படி நம் சபையைத் தவிர்க்க முடியாமல் மத்தியானத்திலும் வைத்துக் கொள்ளுகிறோமோ, அதேபோல் அவர்கள் இன்னும் அதிகமான பேர்

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

பேசவேண்டியிருக்கும் காரணத்தினால் காலையிலேயே தங்கள் சபையையும் வைத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இது தவிர்க்க முடியாமல் ஏற்பட்டது. இதில், எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய பேச்சைக் கேட்க வேண்டாமென்ற காரணத்தினாலோ, வேறு அங்கத்தினர்கள் பேசுவதிலே அக்கறை இல்லையென்ற காரணத்தினாலோ நான் இங்கு இல்லாமல் போகவில்லை என்பதைத் தான் மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, இந்த உப மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசியவர்கள், மூன்றாவது தடவையாக இந்த உப மானியக் கோரிக்கை இந்த வருஷம் வருகிறது என்று கூறினார்கள். தொகை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை வைத்துக் கொண்டு ஒரு சமயம் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக, ஊதாரித்தனமாகப் போய்விட்டதோ என்று நினைக்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம், பட்ஜெட் போடத் தெரியாத காரணத்தினால்தான் இந்த உப மானியக் கோரிக்கை வருகிறதோ என்று இன்னும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். இது இரண்டும் சரியான கருத்தல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நாம் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றுவதில் ஒரு மாறுதலைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த ஆண்டிலே மட்டுமல்ல; சென்ற இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகவே நான் இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இப்போது, பட்ஜெட் போடக்கூடிய காலத்தில் தயாராக இருக்கும் பணிகளை மட்டுந்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் பல பணிகள் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப் போட வேண்டிய நிலைமைக்கு வந்து விடுகின்றன. பட்ஜெட் தயார் செய்கின்ற காலத்தில் என்னென்ன திட்டங்கள் தயாராக இருக்கின்றனவோ, அவைகளை மட்டுந்தான் பட்ஜெட்டிலே சேர்க்கிறோம். வருஷத்திற்கு மத்தியிலே புதிய திட்டங்கள் தயாராகி விடுமானால் அதை அடுத்த வருஷத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சுலபமாக ஒத்திப் போட்டு விடலாம். அதற்குப் பதிலாக இப்போது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் முறை, எந்த திட்டம் தயாரானாலும் அந்தப் பணி அத்தியாவசியமான பணியாக இருக்குமானால் அதற்கு உத்தரவு பெற்று அந்தப் பணியை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று வகுத்திருக்கிறோம். அதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்திலே திட்டமிட்ட அளவுக்கு மட்டுமல்ல; திட்டமிட்ட அளவுக்கு மேலும் காரியங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். இந்த மாதிரிப் புதிய முறைகளை வகுத்துக் கொண்டதால்தான் இவ்வாறு காரியங்களைச் செய்வது சாத்தியமாகி இருக்கிறது. இதற்கு ஏதோ ஒரு விதி விலக்காக இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே எடுத்துக் கொண்டால் விரிவாகப் பல காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் போகிறது. ஆகவே, இன்றைக்குப் பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக உபமானியக் கோரிக்கை கோராமல் பட்ஜெட் காலத்திலேயே அவைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; இல்லாவிட்டால் வேண்டாம் என்று சொன்னால், பல புதிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்குத் தாமதம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில கோரிக்கைகள் வந்திருப்பது புதிய திட்டங்களுக்காக அல்ல. கணக்கு வைப்பதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதற்குச் சில விதிகள் இருக்கின்றன. அதை அனுசரித்துத் தான் கணக்கு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு இதைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும்—அனுமத்து கணக்கு, அதிலிருந்து எந்தெந்த இனங்களுக்கு மாற்றுவது என்றிருக்கிறது. இதெல்லாம் வியாபாரிகளுக்குத் தெரியும். சில கணக்குகளை மாற்றும்போது ஒரு பக்கத்தில் இருந்து இன்னொரு பக்கத்திற்குப் போவதுதான் என்று சும்மா இருந்து விட முடியாது. ஒரு செலவு இனம் எந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஏற்படுவதாக இருந்தாலும் அந்த இனத்திற்குத் தக்கபடி இன்னொரு இடத்தில் வரவு இருந்தாலும் கூட அந்தச் செலவினத்திற்கு மட்டும் இந்தச் சபை முன்னாலே வந்து அனுமதி பெற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால் கணக்கைப் பார்க்கும் போது கோடிக்கணக்கில் அதிகமாகப் பணம் செலவழிக்கப்

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1960]

படுவது போல் தென்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு அதிகமான அளவுக்குச் செலவு ஏற்படுகிறது என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உதாரணமாக, ரெவின்யூ அக்கவுண்டில் கேட்டிருப்பது 9 கோடி 84 லட்சம். அதிலே வரவு இனங்கள் 5 கோடி 4 லட்சத்திற்கு இருக்கிறது. அதைக் கழித்து விட்டால் 4 கோடி 80 லட்சத்திற்குத்தான் மானியக் கோரிக்கை கேட்க வேண்டும். ஆனால் ரெவின்னத்தைக் கழித்து விட்டு செலவினத்திற்கு மட்டும் அனுமதி கோருவது சட்டத்திற்கு முரணாக இருப்பதால் முழுத் தொகைக்கும் மானியம் கோர வேண்டியிருக்கிறது. அதே மாதிரி காபிடல் அக்கவுண்டை எடுத்துக் கொண்டால் 17 கோடி 74 லட்சம் கோரி இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே வரவு இனங்கள் 15 கோடி 17 லட்சத்திற்கு இருக்கிறது. ஆகையால் நிகரச்செலவுத் தொகை 2 கோடி 57 லட்சந்தான். இருந்தாலும் கூட இந்த முறைப் பிரகாரம் 17 கோடி 74 லட்சத்திற்கும் மானியம் கோரி இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லோன்ஸ் அண்டு அட்வான்ஸ்—கடன் கொடுத்து திருப்பி வாங்குவது, அந்த வருஷத்திற்குள்ளாகவே திருப்பி வாங்குவது, கஜாணுவில் இருந்து தொகையை எடுப்பது என்று சொன்னாலும் சட்டப் பிரகாரம் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை அந்த அளவுக்கு இருந்தால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும். கடன் கொடுக்கும் இனங்களுக்கு 12 கோடி 25 லட்சம் தொகை. அதிலே வரவு இனம் 9 கோடி 94 லட்சம். பாக்கி இருப்பது 2 கோடி 31 லட்சந்தான். ஆகவே, இந்தக் கணக்கு வைக்கக் கூடிய முறைகளின் காரணமாக தொகை அதிகப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இந்த உப மானியக் கோரிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற காலத்திலெல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். நாம் இப்போது ஒரு பக்கத்தில் வரவு வைக்கிறோம்; இன்னொரு பக்கத்தில் செலவு எழுதுகிறோம். நோடியாகச் செலவு எழுதுவது என்னில்லை. இருந்த போதிலும்கூட இரண்டு தடவை மானியம் கோர வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், இது கொஞ்சம் தொல்லையாகத் தோற்றமளிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல கணம் அங்கத்தினர்கள், நிர்வாகச் சிக்கனம் ஏற்படவில்லை என்பதைக் குறித்து உப மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். உப மானிய கோரிக்கையில் மட்டும் அல்ல; பொது வாக்க நிர்வாகமுறையிலே இந்தச் சிக்கனம் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், உடனடியாக எந்த அளவுக்குச் சிக்கனம் செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்போது, அதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

இன்றைக்கு முக்கியமாக, சிக்கனம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால், ஒரே காரியத்தில் பல இடங்களில் பரிசீலனை செய்து உத்தரவு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், இன்றைக்கு அது மாதிரி உத்தரவு போடக்கூடிய இடங்களை கீழே நிர்ணயித்து விரிவோமானால், அது செக்ரடேரியட்டுக்கு வந்தோ, மந்திரிகள் அளவுக்கு வந்தோ, ஹெட் ஆப் டிபார்ட்மென்ட் அளவுக்கு வந்தோ மறு முறையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு அவசியம் இருக்கிறது. நமது வேலை செய்யும் அளவு குறைகிறது. செக்ரடேரியட்டுக்கு வரும் file சர்க்காரிலே உத்தரவு போடவேண்டுமென்றும், இது விஷயத்திலே மந்திரிகள் உத்தரவு போடவேண்டுமென்றும், அந்த அளவிலே தான் செக்ரடேரியட்டுக்கு வருகின்றது. இது அவசியம் இல்லை என்று சொல்லும்போது file களின் எண்ணிக்கை குறைகிறது. அப்பொழுது இங்கு நாம் எந்த அளவு உத்தியோகஸ்தர்களை நீக்கவேண்டுமென்பதையும் கவனித்துக் குறைக்கலாம்.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். முன்பெல்லாம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை மாற்றுவதென்றாலுங்கூட, சர்க்காருக்கு வந்து, மந்திரிகளுடைய உத்தரவு பெற்றுத்தான் மாற்றவேண்டுமென்ற முறை இருந்தது. ஆகையால், முதலில் ரெவின்யூ போர்டில் அதைப் பரிசீலனை செய்து, யார் யாரை மாற்றுவது என்று முடிவு செய்கிறார்கள். அந்த file இங்கே செக்ரடேரியட்டுக்கு வருகிறது. இங்கே இருக்கின்றவர்கள் முதலிலே பரிசீலனை செய்து பார்த்து, மாற்றல் செய்திருப்பது சரியா,

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

வேறுவிதமாக மாற்றலாமா என்று பரிசீலனை செய்து கடைசியில் மந்திரியைக் கேட்டு உத்தரவு போடுவதுண்டு. போர்டிலே செய்த வேலையைத் திரும்பவும் இங்கு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது அவசியமா என்று பார்த்தால், மாற்றங்கள் செய்வதற்குச் சர்க்காரிலே வந்து புதிதாகக் கண்டுபிடிக்க ஒன்று இல்லை. ரெவினியூ போர்டு அளவிலே அந்த வேலையை நிறுத்திவிடலாம் என்னும்போது, செக்ரடேரியட்டிலே இதற்காகச் செய்துவந்த வேலை குறைய ஆரம்பிக்கிறது. இது போன்ற பல காரியங்கள் செக்ரடேரியட் அளவிலே வந்து, சர்க்கார் அளவிலே, மந்திரிகள் அளவிலே வந்து உத்தரவு போடவேண்டும் என்பதைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்தந்த ஹெட்ஸ் ஆப் டிபார்ட்மென்ட் அல்லது கலெக்டர் அளவிலே இதுமாதிரி பல இடங்களிலே முடிவு செய்து விடலாம் என்று ஏற்படுமோது வேலைக் குறைவு ஏற்படுகிறது. இந்த முறையிலே சிக்கனத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்பதற்காகப் போட்ட அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு இலாகாவையும் பற்றி பரிசீலனை செய்து, இம்மாதிரி அவசியம் இல்லாமல், பல இடங்களில் போய்க்கொண்டிருக்கும் வேலைகளை நிறுத்தி விடலாம் என்று யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

இதிலே உடனடியாக சிக்கனம் ஏற்படுவது நமக்குத் தெரிய முடியாது. காலப் போக்கிலே, ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்ததற்குப் பிற்பாடு தான், வேலை கணிசமாகக் குறையும்போது தான், மூன்று குமாஸ்தாக்கள் தேவையில்லை, இரண்டு குமாஸ்தாக்கள் இருந்தால் போதும், நான்கு செக்ஷன்கள் தேவையில்லை, மூன்று செக்ஷன்கள் போதும் என்று வகையில் முடிவு செய்து கணிசமாகக் குறைக்க முடியும். ஆகையால்தான், இன்றைக்கு நாம் நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பதெல்லாம் வேலைக் குறைவு ஏற்படுவதற்காகத்தான். வேலைக் குறைவு கணிசமாக ஏற்படுமோது, எந்த அளவுக்கு அதற்காக இருக்கும் அதிகாரிகளைக் குறைக்க முடியும் என்று ஒரு வருஷத்திற்குப் பிற்பாடு, இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு அல்லது அவ்வப்போது குறைவு கணிசமாகக் காணும்போது, நிர்வாக அதிகாரிகளைக் குறைப்பதற்கு அவ்வப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கை, உடனடியாக வெட்டியெடுத்துவிடும் முறை அல்ல; சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கக்கூடிய முறையில்தான் இந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அந்த அறிக்கையின் திசையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அதன்மேல் இந்த வருஷம் கூட சில சிக்கனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், பெரிய அளவிலே சிக்கனம் போகப் போகத்தான் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல புதிய அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கும் இதிலே அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பணிகள், புதிய திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் போது, அதற்கான அளவு உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கவில்லை யென்றால், அந்தப் பணம் விரயமாகப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இன்றைக்கு இரண்டு விஷயங்களை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகமாக, அவசியம் இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்காமல் இருப்பதும் அவசியம். அதே முறையில் அவசியம் இருக்கின்ற அளவு உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதும் அவசியமாக இருக்கிறது. அதைக் குறைத்துக்கொண்டால், எதோ கொஞ்ச அளவுக்குச் சிக்கனம் செய்யப் போய், செலவு செய்கின்ற முறையிலே பல குறைகள் ஏற்பட்டு, பின்னால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இன்றைக்கு அது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாகவே போய்விட்டது. உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால், கடன் வழங்கும் முறையைச் சொல்லலாம். குடியானவர்களுக்குப் பரவலாக ஜில்லாக்களிலிருக்கும் பல கிராமங்களிலே கடன் வழங்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். கோடிக்கணக்கிலே கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அப்பொழுது என்ன குறை ஏற்பட்டதென்றால், கடன் வழங்குவதற்கென்றே தனியாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமித்து, கடன் வழங்கினவுடனே அவர்களை எடுத்துவிட

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1960]

வேண்டும், அந்த உத்தியோகத்தைக் கலைத்துவிடவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருந்தோம்—செலவைக் குறைப்பதற்கு. ஆனால், என்ன நடந்தது? கடன் வழங்கினதற்குக் கணக்கு சரியாக வைத்திருக்கவேண்டும், பின்னால் கடனைத் திருப்பி வசூல் செய்வதற்குப் பொறுப்பு என்ற நிலைமையில்லாத காரணத்தால், கணக்கெல்லாம் சரியான முறையில் இல்லை என்பது இரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிற்பாடு நம்முடைய கவனத்திற்கு வந்தது. இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் கெட்டுப் போன முறையைச் சரி செய்யவேண்டுமென்றால், முன்பு செலவழித்ததைவிட அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்கைச் சரி செய்வதென்றால் பிரம்மம் பிரயத்தனமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்து, பழைய கணக்கைச் சரி செய்யவேண்டும். இனிமேல் கடன் வழங்கும்போது, யார் கடன் வழங்கினார்களோ, அவர்களே கணக்கையும் பூர்த்தி செய்யவேண்டும். அவசரம் அவசரமாக அந்த செக்ஷனைக் கலைத்துவிட்டு, செலவைக் குறைக்கவேண்டுமென்னும்போது, பின்னால், அதன் மூலமாகச் சிக்கல் ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

அதுமாதிரி, இன்றைக்குப் பல இனங்களில் செலவாகும்போது, அவ்வப்போது தணிக்கை இருக்குமானால், அதில் ஏற்படும் குற்றங்குறைகள் குறைவதைப் பார்க்கிறோம். “கன்கரண்ட் ஆபீஸ்” வேண்டுமென்று சில இடங்களில் முடிவு செய்கிறோம். முதலிலேயே புதிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்கும்போது நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஆகிறது என்றாலும்கூட, சில இடங்களில் கன்கரண்ட் ஆபீஸ் இருந்தால்தான் தவறுகள் ஏற்படாமல் இருக்கும் என்ற காரணத்தால் ஓரேயடியாகக் குறைத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்வதும் தவறு. அல்லது, அதிகமாக அதிகாரிகள் வேண்டுமென்று நியமிப்பதும் தவறு; ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து, அந்தந்த நிலைமைக்கு ஏற்ற பிரகாரம் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையிலே சர்க்கார் ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் ஒவ்வொரு இலாகாவையும் பரிசீலனை செய்து, எந்த அளவுக்கு குறைக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்கவேண்டிய இடங்களில் குறைப்பதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். சில இடங்களில் இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகமாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது. அதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்து வருகின்றோம். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது, போகப் போக, இதன் மூலமாகச் சிக்கனங்கள் ஏற்பட்டு, நிர்வாகச் செலவில் குறைவு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்து கோடி, 12 கோடி ரூபாய் சம்பளத்திற்காகச் செலவு செய்யப் படுகிறது என்று பொதுவாகப் யார்த்துவிட்டு, “அதிகம்” என்று மொத்தக் கணக்காகச் சொல்கிறோம். மற்ற இடங்களிலே எப்படிச் செலவாகிறது, மற்ற ராஜ்யங்களிலே எந்த அளவு நிர்வாகச் செலவு இருக்கிறது, மொத்தச் செலவிலே எந்த அளவு சம்பளத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று ஒப்பிட்டுப்போது நாம் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோமா, குறைவாகச் செலவழிக்கிறோமா என்று பார்க்கலாம். அல்லது, நம்முடைய நாட்டை மட்டும் வைத்துக்கொள்ளலாமா, மற்ற நாடுகளிலும் இந்தச் செலவு எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று நாம் ஓரளவு பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்யும் முறையில், இப்பொழுது “Economic Classification” என்ற புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இம்மாதிரி நிர்வாகத்திற்கு எந்த அளவு செலவிடப்படுகிறது என்பதைப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்லாமல், மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் கொடுப்பார்களானால், நாம் அதிகமாகச் செலவழிக்கிறோமா, குறைவாகச் செலவழிக்கிறோமா என்பது தெரியவரும். இப்போது மத்திய சர்க்காரில் மட்டுந்தான் அந்த வெளியே இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட உலகத்திலே இருக்கும் மற்ற நாடுகளில் நிர்வாகத்திற்குச் சம்பளமாக எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள், நமது அரசாங்கத்திலே எவ்வளவு செலவழிக்கிறார்கள் என்பதைப் பொதுவாக வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நிர்வாகச் சம்பளச் செலவு அதிகம் என்று சொல்வதற்

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

இல்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதன் காரணத்தால் சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் நின்றுவிடும் என்று யாரும் சந்தேகப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எங்கெங்கு சிக்கல்கள் செய்ய முடியுமோ அங்கெல்லாம் சிக்கல்கள் செய்வதற்கு முயற்சிகள் செய்துகொண்டு வருகிறோம் என்பதைத் தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இங்கு நடக்கும் வேலைகளிலே, சர்வே அண்டு ஸெட்டிங்மெண்ட் பற்றி பல மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “ஆமை வேகத்தில், நத்தை வேகத்தில் போகிறது” என்று சொன்னார்கள். செட்டிங்மெண்ட் என்று சொன்னாலே அதற்கு ஒரு விதி இருக்கிறது. முறை இருக்கிறது. அதை அனுசரித்துதான் ஆகவேண்டும். செட்டிங்மெண்ட் என்றால் வருஷக்கணக்காகப் போய்கொண்டிருக்கிறதே என்று நான் கூட சில சமயங்களில் ஆத்திரப்பட்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கும் முயற்சி செய்தேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது, செட்டிங்மெண்ட் வேண்டாம், வேறு முறையை நாம் அனுசரிக்கலாம் என்றால், அது வேறு சமாசாரம். இப்பொழுதுக்கும் முறையை அனுசரிக்கவேண்டுமானால், இந்த வேகத்திற்கு மேல் போக முடியாது என்பது என்னுடைய கருத்து. இந்த முறையிலேயே சில பேர்கள் வேலை செய்யாமல் இருந்து தடங்கல் ஏற்பட்டிருந்தால், அதை நீக்குவதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக ரூந்தாவைப்பற்றி நம்முடைய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதுவும் முக்கியமாக சீப் என்ஜினியர் நடந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட கூறும் முறையிலே இங்கு பேசினார்கள். அவர்கள் தொழிலாளிகளை நடத்துவது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு அதைப்பற்றிய விவரங்கள் தெரியாது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எனக்கு சீப் என்ஜினியரைத் தெரிந்த வரையில் நம் எல்லோருடைய பாராட்டுதலுக்கும் உரியவர் அவர். நாம் பெருமை படக்கூடிய சீப் என்ஜினியர் ஒருவர் இன்று மின்சார இலாகாவில் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளிகளிடம் அவருக்கு எப்படி நடந்து கொள்ளுவது என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லுவதற்காக ஒரு சீப் என்ஜினியரை வெளியே அனுப்பிவிட்ட முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஐம்பத்தைந்து வயதிற்கு மேல் முறையை மாற்றிக் கொள்ளுவது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். இதை வேறு எந்த விதத்தில் செய்வது என்பது பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். அவர் அரசியல் நோக்கத்தோடு கவனிக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அதேமாதிரி தொழிலாளிகளும் அங்கு அரசியல் நோக்கத்தோடு இல்லாமல் நடந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம். அப்படியிருந்தால் அரசியல் நோக்கத்தோடு பார்க்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால், கம்யூனிஸ்டு கட்சி நடத்தும் தொழிற் சங்கங்கள், இதிலே தாமதம் செய்யவேண்டும், தடை செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடந்து கொண்டால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஒதுக்கி வைத்தால் தான் முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவ்வாறு குற்றம் சாட்டுவதற்கு இல்லாத முறையில் தொழிற்சங்கங்களை கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஏற்பாடு செய்யுமா என்பது சந்தேகம். ஏனென்றால், உண்மையிலேயே அந்தக் கட்சியினுடைய நோக்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பது அல்ல. தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தை தங்கள் கட்சிக்கு எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அதே நோக்கத்தோடு வேலை செய்கின்ற காரணத்தினால், இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களை, கம்யூனிஸ்டு நடத்தக்கூடிய தொழிற் சங்கங்களைப் பற்றி கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது சில அதிகாரிகள் கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காக வேலை செய்பவர்களை, கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளுபவர்களை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டும் என்று

11
a.m.

[Sri C. Subramaniam]

[23rd March 1960]

அவர்கள் நினைப்பார்களேயானால் அதிலே தவறு ஒன்றும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் வேண்டுமானால் வேறு விதமாக நினைக்கலாம்.

இன்றைக்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியிருப்பது, குந்தா ஒரு பெரிய திட்டம். இப்பொழுது கட்டி முடிந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து மின்சாரம் கிடைப்பதன் மூலம் நம் ராஜ்யத்திற்கே பெரிய வளம் ஏற்படவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினாலே எந்த அளவுக்கு சீக்கிரமாக கட்டி முடித்து, அதிலிருந்து மின்சாரம் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டிலே வளம் உடனடியாக ஏற்படும் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஏதோ சில குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு அங்கு நடக்கக்கூடிய வேலைகளைத் தடை செய்யக்கூடிய முறையில், தாமதம் செய்யக்கூடிய முறையில், யாராகிலும் சரி, தொழிலாளர்களானாலும் சரி, வேறு எந்தக் கட்சியானாலும் சரி, நடந்துகொண்டால், அதற்கு இந்தச் சர்க்கார் இடம் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. எங்களால் கம்யூனிஸ்ட்டு கட்சியை அடக்க முடியும், முடிந்த வரையில் அடக்குவதற்கு முயற்சி செய்தே திருவோம், இதுமாதிரி அவர்கள் தவறு செய்யும்போது, தடைகள் செய்யும்போது—என்பதை திட்ட வட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் தொழிற்சங்கங்களில் அரசியல் வாதிகள் புகுந்து கொண்டு, அதை அரசியல் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இருந்தால், இம்மாதிரி பல காரியங்கள், பல வேலை நிறுத்தங்கள், இன்னும் பல சங்கடங்கள் தொழிலில் இன்றைக்கு ஏற்படாது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. தொழிற்சங்கங்களில் அரசியல் வாதிகள் புகுந்துகொண்டு, ஒரு கட்சி அரசாங்கம் இருக்கிறது, அந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான தடங்கல்களைச் செய்யலாம், எந்த விதமான முறையில் அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கு தடை செய்யலாம் என்று அவர்கள் நினைக்க விட்டாலும்கூட, நினைக்காமலே இதை ஆரம்பிக்கும்பொழுது பல சங்கடங்கள் வந்துவிடுகின்றன. குறை சொல்லுவதிலே பிரயோசனம் இல்லை. குந்தாவிலே பல நிகழ்ச்சிகள் நடப்பது எனக்குத் தெரியும். அவைகளெல்லாம் உண்மையிலேயே தொழிலாளர்கள் நன்மைக்காக அல்ல. அங்கே கட்சி மனப்பான்மையுடன், அரசியல் நோக்குடன் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்பது என்னுடைய கருத்து. அது தவறாக இருக்கலாம். அதை திருத்திக்கொள்வதற்கான விவரங்களை திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுப்பார்களேயானால் தான் திருத்திக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு குந்தாவில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடக்கின்றன என்பதை நாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இம்மாதிரி விஷயங்களைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடும்பொழுது, தொழிலாளர்களின் கொள்கை, தொழிற்சங்கங்களின் கொள்கை இதைப்பற்றி நாம் குறிப்பிடும்பொழுது நாமும் எந்த முறையில் தொழில் இயக்கத்தை நடத்துகிறோம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுவார்களேயானால், இவையெல்லாம் தவிர்க்க முடியாத விஷயங்களாகப் போகின்றன. அந்த முறையிலே பல நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது என்பதைத்தான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்காகத் தொழிலாளர்களிடையே நன்மையை பாதிக்கக்கூடிய அளவில் எந்தக் காரியத்தையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று அர்த்தமல்ல. தொழிலாளர்களுக்குள்ள பூரண உரிமைகளை அளித்து, அவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான சௌகரியங்களையும் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் தான் சர்க்காருடைய கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் வேறு வழியிலே திருப்பப்பட்டு, தவறான வழியில் திருப்பப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுடைய நன்மை என்பது தெரியாமல் நடந்துகொள்ளும்பொழுது சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது என்பதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்கள் தான் இந்தக் குந்தா திட்டத்தைக் கட்டி முடித்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆம், உண்மையிலேயே அங்கு பணியாற்றக்கூடிய பல தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய உயிரைக்கூட திரணமாக நினைத்து பணியாற்றியதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. பிரதம மந்திரி

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

கூட “நான் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கப்போவதில்லை. ஆரம்பித்து வைப்பதைப் பார்க்க வருகிறேன். ஒரு தொழிலாளிதான் அதை ஆரம்பிக்கவேண்டும்” என்று தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் ஒரு ஆண், ஒரு பெண் இரு தொழிலாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் தான் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைக்கப்போகிறார்கள். பிரதம மந்திரி அவர்கள் முன்னிலையில். (கரகோஷம்) இதை நாங்கள் உணராமல் இல்லை. தொழிலாளர்கள் ஆற்றக் கூடிய பணியின் காரணமாகத் தான் பல திட்டங்கள் நிறைவேறுகின்றன என்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் சந்தேகம் இல்லை. மற்றவர்களுக்கு வேண்டுமானால் சந்தேகம் இருக்கலாம். அப்படியிருக்கும் பொழுது அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும். மேலும் மேலும் திறமையாகப் பணியாற்றவேண்டும். உற்சாகத்தோடு பணியாற்ற வேண்டும். அதற்குத் தடையாக நமது நாட்டில் பல தீய சக்திகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அந்தத் தீய சக்திகளை ஒழிக்க வேண்டியது, நசுக்க வேண்டியது நாட்டு நன்மைக்கு அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பரம்பிக் குளத் திட்டத்தைப் பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு சின்னதுரை அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்குப் பொதுவாக இருக்கக் கூடிய நோக்கம் என்னவென்று சொன்னால், “நாங்கள் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இது சுழகமாக நடைபெற்றது. நாம் இல்லாத காலத்தில் இது நடைபெறவில்லை” என்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய பொது நோக்கமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். அது மிகவும் தவறு என்பதைத் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் வந்துவிடப்பல் காங்கிரஸுக்கு இன்னும் கொஞ்ச ஆதிக் கம் வந்துவிடுமே, இது நாட்டுக்கு நன்மையாக இருந்தாலும், நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையாக இருந்தாலும், நம் கட்சிக்கு நல்லது இல்லையே என்ற கருத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இன்னும் சில பேர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்த இரண்டும் தவறான மனப்பான்மை என்பதை நான் இன்றைக்கு வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலே எந்த விதமான சிக்கல் ஒன்றும் கிடையாது. ஏதோ கம்யூனிஸ்டு சர்க்கார் எங்கேயோ போகிற தண்ணீரை எடுத்துக் கொடுத்துவிட முடியாது. பரம்பிக்குளத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட ஆறுகளைப் பொறுத்த மட்டில், அவைகள் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கும் சேர்ந்த நதிகள் என்பதை மனதில் வைக்க வேண்டும். அந்தத் தண்ணீரில் நமக்கும் பங்கு இருக்கிறது. கேரளாவுக்கும் பங்கு இருக்கிறது. எப்படி அதைப் பங்கு போட்டுக்கொள்வது என்பதைப் பற்றித் தான் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. பங்கு போட்டதற்குப் பிற்பாடு, அந்தத் தண்ணீரை திருப்பி விடுவது எப்படி என்பதும் முடிவுசெய்தாகவேண்டும். நாம் மேலே இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், நாம் ஒரு அணை கட்டினால் கீழே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பங்கு குறைந்து விடாமல் தண்ணீர் போகக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இதைப் பொருத்த மட்டில் முன்பே எந்த அளவுக்குத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இருக்கக் கூடிய என்ஜினியர்கள் பரிசீலனை செய்து, முடிவு எடுத்து அப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சர்க்காரும் இந்தத் தண்ணீர் பங்கு கொள்வதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வந்ததற்கு அன்றைக்கு இருந்த சர்க்காருக்கு நாம் நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். அந்த முறையிலே எல்லாக் காரியங்களையும் நோக்கி முடிவு செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய கருத்து. இந்தத் தண்ணீர் பங்கு கொள்ளுதல் எங்கே அணைகள் கட்ட வேண்டும் எங்கே கால்வாய்கள் வெட்ட வேண்டும், அந்த அணைகளிலே ஸ்லூயிஸ்கள் எங்கே கட்ட வேண்டும் என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்வதற்கு நாம் அதற்கான விரிவான திட்டங்களை வகுத்துக் கொள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தோம். அதை அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, நம்முடைய முன் திட்டப் பிரகாரம் இல்லை—சில

[Sri C. Subramaniam]

[23rd March 1960]

மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டும் என்ற மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இது அங்கு கட்சிக் சர்க்கார் இல்லாத காலத்திலேயே ஏற்பட்டது. அங்கு ஜனாதிபதி ஆட்சி இருந்த காலத்தில் தான் ஏற்பட்டது. இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆகையினால் எந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமைக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக, இரண்டு பேருகளுக்குமிடையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஒரு மத்தியஸ்தராக மத்திய சர்க்கார் என்ஜினியர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும் என்கின்ற முறையில் அங்கு இருக்கக் கூடிய என்ஜினியர்கள் பேசி, எந்த முறையில் தண்ணீரைப் பங்குபோட்டுக் கொள்ளுவது, எந்தெந்தத் திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்பதிலே என்ஜினியர்கள் அளவிலே முடிவு ஏற்பட்டது. அம்மாதிரி முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டதன் காரணமாக நாமும் இந்தத் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போடலாம் என்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யும் பொழுது, நாம் முதலில் நினைத்ததுகூட நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்கள் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் போடுவதற்கு இந்த மாதத்தில் வரவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. பிரதம மந்திரி அவர்களும் எப்ரல் மே மாதத்தில் வருவது சௌகரியமாக இருக்குமென்று எழுதியிருந்தோம்.

எப்ரல்-மே மாதத்திற்குள்ளாக சம்பந்தப்பட்ட ராஜ்யங்களோடு பேசி ஏற்பாடு செய்து விடலாம் என்று எப்ரல்-மே மாதத்தைக் குறித்து அவர்களைக் கேட்டிருந்தோம். அவர்களும் முதலில் ஒப்புக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், பிறகு அது முடியாமல் போய்விட்டது. ஏனென்றால், எப்ரல் மாதத்தில் சைலிவிருந்து, சீனப் பிரதமர் சூ-என்-லாய் வருவதாலும், மே மாதத்தில் பிரதம மந்திரி காமன்வெல்த் பிரதம மந்திரிகள் கான்பரன்சுக்குப் போகவேண்டியிருப்பதாலும், எப்ரல்-மே கஷ்டபடும்—ஜூன் மாதத்தில் தான் வர முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால், ஜூன் முதல் அங்கு மாண்புமிகு மாதமாகிவிடுவதால், அப்பொழுதிருந்து 6, 7 மாதங்களுக்கு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆகவே, மார்ச்சு மாதத்திலேயே ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று இருந்தோம். இதையெல்லாம் நாங்கள் வெளியிடுவதாக இல்லை. ஆனால், எப்படியோ சில பத்திரிகைகள் எங்கிருந்தோ இதைத் தெரிந்துகொண்டு, வெளியிட்டு இருந்ததால் இது பரவி விட்டது. ஏனென்றால், அஸ்திவாரக்கல் போடவேண்டியது கேரள சர்க்கார் அனுமதி பெற்றுத் தான் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். பரம்பிக்குளம் திட்டத்திற்கு அஸ்திவாரக்கல் நாட்ட வேண்டுமென்றால், அது கேரள ராஜ்யப் பகுதியில் தான் போட வேண்டும், அதற்கு அவர்கள் அனுமதியில்லாமல் போட முடியாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு உடனடியாக எழுதினோம், அப்படி அவர்கள் மார்ச்சிலேயே செய்ய ஒத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று. அவர்கள் வேறொன்றும் சொல்லவில்லை. “நாங்கள் இப்பொழுதுதான் மந்திரி சபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ; பட்ஜெட் தயாரிக்க வேண்டும். அவகாசம் இல்லை, ஆகவே உடனடியாக அந்தப் பயிலைப் பார்க்கவும் அவகாசம் இல்லை. உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. இதை ஒத்தி வைத்தால் நல்லது” என்று பதில் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய சங்கடத்தை உணர்ந்து, அஸ்திவாரக்கல் போடுவதை ஒத்திவைத்து விடலாம் என்று கருதினோம். கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் செய்த நியாயமான விஷயத்தை, இந்தச் சர்க்கார் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். இவர்கள் எதோ தடை போடுகிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு. அப்படி விஷயங்களை அங்கத்தினர்கள் பேசிய போது, எனது இயற்கையான கோபம் வந்தது, என் நடக்கும் காரியத்தில் கல்லைப்போடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், கோபித்துக் கொண்டு விட்டேன். அது என் இயற்கைப் குறை என்ற முன்னாலேயே சொன்னேன். சமீபத்தில் டெல்லியில் கேரள முதல் மந்திரியோடு பேசினேன். அவர்கள் “தாமதம் செய்ய வேண்டும் என்பது என் கருத்தல்ல” என்று சொல்லி முன்பு போன மந்திரி சபைக்கு முந்திய மந்திரி சபையைக் குறித்து பெரியார் பற்றிய விஷயம் ஐந்தே நிமிஷத்தில் தீர்த்து விடவில்லையா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் இல்லாததைக் கொண்டு

23rd March 1960] [Sri C. Subramaniam]

வந்து கற்பனை செய்து சில தடைகளைச் செய்ய வேண்டாம் என்பதுதான். யாரும் இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தை நிறுத்த முடியாது. அது நிறைவேறியே தீரும். அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் இடையே நடக்கும் நடவடிக்கைகளைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியமாகிறது. அப்படிச் சொல்லும்போது அங்கத்தினர் களுக்குத் தெரிவிக்கும்போது அதெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகிறது. அப்படிப் பிரசுரிக்கும்போது அதைப் பார்த்ததும் எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் முறையில் அதை நோக்கும் மனப்பான்மை சட்டசபையில் அங்கத்தினர்கள் காட்டுவது சரியில்லை. அதை வேறுவிதமாக வேற்றுமை தோற்றும் அளவுக்கு உபயோகிக்க முடிகிறது. அப்படியில்லாமல் அங்கத் தினர்கள் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையேயும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஒற்றுமை ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். உடனடியாக விஷயத்தைச் சொல்லுவதால் சிக்கல்கள் வரும். விஷயங்களை மறைமுகமாகவே வைத்திருக்கலாம் என்று நினைத்தால், அது அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்றல்ல. இம்மாதிரி, இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையே நடக்கும் நடவடிக்கைகள், கூடியவரையில், முடிந்த பிறகே சொல்லுவதுதான் நல்லது என்ற கருத்தால்தான், உடனடியாகச் சொல்லவில்லை. அப்படியில்லாவிட்டால், சில இடங்களில் சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தைப் பொருத்த வரையில் யாருக்கும் கவலை வேண்டியதில்லை. மாறுபட்ட எண்ணம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்காருக்கு யாரும் முட்டுக்கட்டை போட முடியாது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏதோ முன்பு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருந் தது, இப்பொழுது புதிய சர்க்கார் வந்ததும், அதில் ஏதோ தடைப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால், இதிலெல்லாம், எந்த அரசியல் கட்சியிலும் இருக்கும் சகஜமான முறைதான். இதனெல்லாம் பரம்பிக்குளத் திட்டத்திற்கு தடை ஏற்படும் என்று யாரும் நினைக்கவேண்டியதில்லை. இதைத் தவிர பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசப்பட்டன. அவற்றில் பல உப மான்யக் கோரிக்கையில் சேராததும், அதற்கு புறம்பானதாகவும் இருந்தாலும், அவைகளுக்கும் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தால், அவை இந்த விவாதத்திற்கு கொஞ்சம் புறம்பாக இருக்கும். ஆனாலும், அங்கத்தினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை அவசியம் இருக்கும் சமயங்களில் கவனத்தில் கொண்டு காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR THE YEAR 1959-60.

MR. SPEAKER: Now the Hon. Minister can move Demands for Grants.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I suggest that we shall take up Demand No. IX.

MR. SPEAKER: I have to say that the Hon. Minister will move the Demands one by one. If any hon. Member wants to move his cut motion in respect of a particular Demand, he can do so. But I must remind the House that as per rules, at 11-30 a.m. I will apply the guillotine.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,29,600 under Demand I—Land Revenue Department.'